

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 172/A/2018

Sedința publică din data de 4 iulie 2018

Asupra apelurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 67/F din data de 7 aprilie 2017 pronunțată de Curtea de Apel București, secția a II-a penală s-au dispus următoarele:

I.1. În temeiul art. 386 din C. proc. pen., s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul A., din

- tentativă la infracțiunea de "Atentat contra unei colectivități", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului, prev. de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 C. pen. și

- tentativă la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului, prev. de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) C. pen.,

- împreună cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (2) C. pen., în

- tentativă la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" prev. de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen. și

- infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept" prev. de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, privind regimul materiilor explozive,

- împreună cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (2) C. pen.

2. În temeiul art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b), teza I din C. proc. pen., a fost achitat inculpatul A. pentru tentativă la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", prev. de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen.

3. În baza art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, privind regimul materiilor explozive, a fost condamnat inculpatul A. la pedeapsa de 11 luni și 6 zile închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept".

Conform art. 67 alin. (1) din C. pen., i s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), k), din C. pen., pe o perioadă de 1 an după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen., s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), k) din C. pen.

În temeiul art. 72 din C. pen. s-a scăzut din pedeapsa principală durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, de la 1 decembrie 2015 la 6 noiembrie 2016 .

S-a constatat executată pedeapsa de 11 luni și 6 zile închisoare aplicată inculpatului A.

Conform art. 399 alin. (1) din C. proc. pen. raportat la art. 242 alin. (1) din C. proc. pen., s-a revocat măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpatul A.

II.1. În temeiul art. 386 din C. proc. pen., s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul B., din

- instigare la infracțiunea de "Atentat contra unei colectivități", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului, prev. de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen. și

- instigare la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului, prev. de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen., împreună cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (2) din C. pen., în
- instigare la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" prev. de art. 47 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen. și
- instigare la infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept" prev. de art. 47 C. pen. raportat la art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, privind regimul materiilor explozive,
- împreună cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (2) C. pen.

2. În temeiul art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b), teza I din C. proc. pen., a fost achitat inculpatul B. pentru instigare la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", prev. de art. 47 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen.

3. În baza art. 47 C. pen. raportat la art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, privind regimul materiilor explozive, cu aplicarea art. 49 din C. pen., a fost condamnat inculpatul B. la pedeapsa de 10 luni și 8 zile închisoare pentru instigare la infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept".

Conform art. 67 alin. (1) din C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), k) din C. pen., pe o perioadă de 1 an după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), k) din C. pen.

În temeiul art. 72 din C. pen. s-a scăzut din pedeapsa principală durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, de la 30 decembrie 2015 la 6 noiembrie 2016.

S-a constatat executată pedeapsa de 10 luni și 8 zile închisoare aplicată inculpatului B.

Conform art. 399 alin. (1) din C. proc. pen. raportat la art. 242 alin. (1) din C. proc. pen., s-a revocat măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpatul B.

În temeiul dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. b) și f) din C. pen. s-au confiscat de la inculpatul A. următoarele bunuri:

- 195 articole pirotehnice categoria F3 (din care 3 bucăți au fost folosite cu ocazia efectuării Expertizei criminalistice nr. 757407 din 16 decembrie 2015 de către Institutul Național de Criminalistică), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- 2 baterii de artificii a câte 16 tuburi, articole pirotehnice din categoria a 2-a, firma "C.", cod PS 3213-16 (din care un pachet a fost folosit cu ocazia efectuării expertizei criminalistice), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- 5 articole pirotehnice (din care 2 bucăți au fost folosite cu ocazia efectuării expertizei criminalistice), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- 2 baterii de artificii a câte 9 tuburi, firma D., articole pirotehnice din categoria a 2-a, cod SM 9817 (din care un pachet a fost folosit cu ocazia efectuării expertizei criminalistice), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- 1 cutie conținând 6 bucăți articole pirotehnice categoria a 2-a (din care 3 bucăți au fost folosite cu ocazia efectuării expertizei criminalistice), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- 2 cutii conținând un total de 116 articole pirotehnice (o cutie sigilată conținând 60 bucăți și o cutie desigilată conținând 56 bucăți), inscripționate în limba rusă (din care 3 bucăți au fost folosite cu ocazia efectuării expertizei criminalistice), predate spre păstrare, pe bază de dovadă, U.M. X Jegălia;
- o cutie metalică de culoare neagră conținând un dispozitiv de temporizare 12 V.

S-a dispus restituirea către inculpatul A. a următoarelor bunuri:

- 1 telefon mobil de culoare neagră, fără cartelă SIM, cu acumulator, fără încărcător;
- 1 telefon mobil de culoare siclam, fără cartelă SIM, fără încărcător;

- 2 (două) cartele SIM, ale căror margini au fost debitate mecanic, fără serie, protejate prin coduri PIN;
- Stick de memorie de culoare neagră capacitate 4 GB;
- Hard-disk marca capacitate 160 GB;
- Hard-disk marca capacitate 80 GB;
- Hard-disk marca capacitate 120 GB (laptop de culoare gri);
- Compact disc etichetat 1, conține un număr de 18 track-uri (piste) audio (CDA);
- Compact discul etichetat 2, conține un număr de 18 track-uri (piste) audio (CDA);
- Telefon mobil de culoare neagră, având două cartele SIM;
- Telefon mobil de culoare neagra, fără cartela SIM, fără încărcător;
- Telefon mobil de culoare verde închis, fără cartela SIM și fără încărcător;
- Cartelă SIM;

S-a dispus restituirea către inculpatul B. a următoarelor bunuri:

- Hard-disk capacitate 160 GB (din laptop);
- Stick de memorie capacitate 64 GB;
- Card de memorie capacitate 512 MB;
- Card de memorie capacitate 1 GB;
- DVD - etichetat 1;
- DVD - etichetat 2;
- Compact disc.

III.1. În temeiul art. 404 alin. (4) lit. i) C. proc. pen. raportat la art. 52 C. proc. pen., s-a constatat că organizația, fără personalitate juridică pe teritoriul României, "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM și Asociația "E." - CIF 25683642 au caracter fascist, rasist și xenofob, în sensul art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 31/2002, republicată.

2. S-au confiscat de la inculpatul B. următoarele bunuri care intră sub incidența dispozițiilor art. 1 din O.U.G nr. 31/2002, republicată:

- 23 bucăți dreptunghiulare material textil de culoare albă având 4 dungi roșii paralele reprezentând steagul arpadian;
- 9 bucăți dreptunghiulare material textil de culoare albă având imprimat cu negru un înscris în limba maghiară și o cruce pe care este inscripționat " . . . . .";
- 3 autocolante de culoare negru cu roșu, având înscris numărul "64" (cele 64 de Comitate);
- diplomă în limba maghiară pe numele F., eliberată de HVIM sub semnătura președintelui G.;
- carte în limba maghiară, 1143 file;
- carte în limba maghiară, 128 file;
- 6 broșuri în limba maghiară;
- carte în limba maghiară, 61 file;
- diplomă în limba maghiară pe numele B., eliberată de HVIM sub semnătura președintelui G.;
- 11 autocolante de propagandă;
- 14 formulare înscriere în HVIM;
- diplomă color în limba maghiară;
- steag arpadian (dungi alb-roșii) pe care sunt suprapuse însemne revizioniste;

- steag arpadian din material textil în formă dreptunghiulară cu dungi albe și roșii având gravat conturul unei pasări;
- un steag material textil în culorile roșu, alb, verde inscripționat în limba maghiară;
- steag arpadian din material textil formă dreptunghiulară de culoare roșu și alb;
- steag material textil formă dreptunghiulară în culorile negru și roșu având inscripționate o semilună și o stea de culoare albă;
- reprezentarea grafică, pe suport hârtie a "Ungariei Mari".

3. S-au confiscat de la inculpatul A. următoarele bunuri care intră sub incidența dispozițiilor art. 1 din O.U.G nr. 31/2002, republicată:

- 2 broșuri având fiecare 21 file;
- 1 (un) Steag;
- 21 bucăți mini autocolante de propagandă;

În temeiul art. 274 alin. (2) din C. proc. pen., au fost obligați inculpații la plata sumei de câte 10.000 RON, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Conform art. 275 alin. (3) din C. proc. pen., cheltuielile judiciare privind faptele pentru care s-a dispus achitarea inculpaților, au rămas în sarcina statului.

Onorariul interpretului de limba maghiară s-a dispus a se suporta de către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

Inculpatul B. are vârsta de 30 de ani, locuiește în localitatea Târgu-Secuiesc și din anul 2014 este președintele organizației, fără personalitate juridică pe teritoriul României, "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM, cu structuri zonale în Cluj, Covasna, Harghita și Mureș, având aproximativ 350 de membri.

Inculpatul este și președintele Asociației "Oastea Sfântului Ladislau" (E. - organizație paravan pentru HVIM în Transilvania), prin intermediul căreia se colectează contribuțiile voluntare de 2% din impozitul pe venitul anual al etnicilor maghiari și se finanțează activitățile/acțiunile/manifestațiile desfășurate pe teritoriul României în numele și pe seama, respectiv, prin folosirea însemnelor și simbolurilor HVIM, menite a face cunoscute și promova în public, prin propagandă, dezideratele Mișcării.

"Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM din Ungaria este una din cele mai active organizații cu caracter revizionist și iredentist, rasist, xenofob, antisemit și antiromânesc care acționează la nivelul Bazinului Carpatic pentru educarea tineretului de etnie maghiară în spiritul apartenenței la valorile identității naționale ale statului ungar. Spre exemplu, în cursul anului 2009, în urma activităților extremist-separatiste desfășurate în Voivodina (provincie din nordul Serbiei unde etnicii maghiari reprezintă 13% din populație), de organizația condusă de H., membru al partidului parlamentar JOBBIK din Ungaria și președinte al Mișcării pentru Tineret 64 de Comitate - HVIM, acesta a primit interdicția de a intra pe teritoriul Serbiei timp de 2 ani.

În anul 2014, autoritățile române au dispus restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României în cazul aceluiși H., pentru acțiuni ce afectează ordinea publică și securitatea națională desfășurate în Transilvania, în numele și pe seama Mișcării pentru Tineret 64 de Comitate - HVIM.

Alături de acesta, autoritățile de aplicare a legii din România au mai dispus măsura restrângerii dreptului la liberă circulație pe teritoriul României în cazul cetățenilor maghiari I. - membru al organizației "Oastea Haiducilor" și J. - deputat în parlamentul ungar, membru Jobbik.

Totodată, Curtea de Apel București l-a declarat indezirabil pe K. - liderul Noii Gărzi Maghiare (Plutonul Secuiesc) din Ardeal pentru o perioadă de cinci ani, în sarcina acestuia reținându-se faptul că, începând cu anul 2013, a desfășurat pe teritoriul României, în zona Ardealului, activități contrare ordinii publice și securității naționale de factură extremistă.

Pentru motive similare, președintelui fondator al Mișcării pentru Tineret 64 de Comitate - HVIM, G., i s-a interzis intrarea pe teritoriul Slovaciei, între anii 2006 - 2011; pe teritoriul României pentru 3 luni în anul 2005; pe teritoriul Serbiei în intervalele 2004 - 2005, respectiv 2008 - 2010 și a fost expulzat din Canada în anul 2008.

Odată cu revocarea, în ianuarie 2015, a măsurii nepermitterii intrării în țară a președintelui Mișcării pentru Tineret 64 de Comitate - HVIM Ungaria, H., campania de recrutare de noi membri HVIM desfășurată pe teritoriul României în localități din zona Transilvaniei, unde comunitățile de etnici maghiari sunt reprezentative, a stat sub semnul sloganului:

"Fă parte din rezistență! Noi nu luptăm doar în spațiul virtual, steagul libertății noastre flutură din nou. Vino cu noi pe tărâmul acțiunii!".

Cu toate că inculpații și alți membri ai HVIM Transilvania audiați în cauză ca martori au declarat că militează pentru respectarea drepturilor minorităților și că, în cadrul acestei organizații, s-au desfășurat preponderent activități caritabile, bazate pe voluntariat, probele administrate confirmă faptul că, sub acest paravan, s-a susținut obiectivul declarat al "Mișcării de Tineret 64 de Comitate" - HVIM din Ungaria și anume refacerea "Ungariei Mari", așa cum aceasta exista înainte de încheierea Tratatului de la Trianon (4 iunie 1920) prin alipirea teritoriilor pierdute după încheierea Primului Război Mondial.

Astfel, pe lângă simbolurile și sloganurile utilizate cu prilejul diferitelor acțiuni și manifestări organizate în Transilvania, care neagă caracterul de stat unitar și indivizibil al României (ex:

"Ținutul Secuiesc nu este România!"/"Ținutul Secuiesc Independent ", "Să piară Trianonul!"/"Vessen Trianon!"), elocventă în acest sens este întâlnirea care a avut loc în localitatea Mădăraș, județul Harghita, între L. (cetățean elvețian, posibil autor al unei lucrări intitulate "Cartea cârților luptătorului pentru libertate, dedicat prezentării unor tehnici de luptă specifice grupărilor teroriste) și inculpatul B., martorii M., N., F. și numitul O.

Cu acest prilej, L. le-a recomandat membrilor HVIM Transilvania derularea de acțiuni constând în confecționarea de material explozibil în scopul utilizării acestuia pentru aruncarea în aer a unor conducte de gaze sau a unor rețele de cale ferată.

Discuțiile au fost interceptate în baza Mandatului de securitate națională nr. 001912, emis la data de 9 martie 2015 de către Înalta Curte de Casație și Justiție și deklasificat la data de 12 aprilie 2016, și au relevat disponibilitatea lui L. de a furniza membrilor HVIM, prin intermediul platformei "Skype", o "rețetă de material explozibil", urmând ca, la solicitarea reprezentanților HVIM, aceasta să fie testată cu ocazia viitoarei deplasări a lui L. în România. În acest context, M. a afirmat că "ne-am duce într-un loc în care ne-ai spune 1 - 2 rețete, eventual le-am și face și le-am și încerca. Că e pădure, nimeni nu se duce acolo, e în spatele lui Dumnezeu, unde nu ne deranjează, nu ne vede nimeni".

În plus, L. a lansat varianta aruncării în aer a unei conducte care tranzitează România și punerii la dispoziția membrilor HVIM a unei hărți conținând astfel de repere. Pe acest fond, inculpatul B. a susținut că, în județul Covasna (Pasul Oituz, Târgu Secuiesc și Sânzieni), există porțiuni în care conductele de gaze sunt la suprafață, lansând posibilitatea ca acțiunea de aruncare în aer a conductelor să fie pusă în practică "în ziua de Crăciun".

În cadrul discuțiilor, L. și-a manifestat intenția de a elabora o "carte de buzunar", intitulată "Luptător pentru libertate - planificarea și organizarea unei lovituri de stat", solicitându-le reprezentanților HVIM să promoveze lucrarea, în vederea achiziționării acesteia de către terțe persoane.

Deși inculpatul B. și martorii M., N. și F. au declarat, în cursul cercetării judecătorești, că nu au fost de acord cu ideile expuse de către L. la întâlnirea din 19 august 2015, luând hotărârea să întrerupă orice legătură cu acesta, conduita ulterioară a inculpatului probează faptul că acesta a continuat să susțină și să promoveze obiectivul declarat al "Mișcării de Tineret 64 de Comitate" - HVIM din Ungaria, inclusiv prin recurgerea la acțiuni violente.

Astfel, în data de 10 octombrie 2015, la sediul S.C. P. S.R.L., administrată de inculpatul A. (președintele filialei Târgu Secuiesc a HVIM Transilvania), în biroul acestuia, a avut loc o ședință a membrilor HVIM Transilvania, prezidată de inculpatul B., la care au participat M., N., F., A., Q. și R., ultimii doi plecând înainte ca inculpatul să pună discuție amplasarea de către membrii HVIM, în localitatea Târgu Secuiesc, a unor materiale pirotehnice care urmau să fie declanșate în data de 1 decembrie, cu prilejul celebrării Zilei Naționale a României.

În acest context, inițial s-a discutat despre arborarea unui steag, vopsirea indicatoarelor, acoperirea acestora cu panglici negre, după care B. l-a întrebat pe A. dacă nu s-ar putea pune o petardă, la care să se monteze un cronometru și înainte cu două zile să fie amplasată într-un copac sau tufiș. Interlocutorii s-au arătat interesați de propunere, inculpatul ... insistând asupra modului în care urma să fie organizată această acțiune, solicitându-le să se gândească la acest lucru.

În continuare, discuțiile au avut în vedere posibilitățile tehnice prin care se puteau declanșa de la distanță materialele pirotehnice, procurarea acestora, locurile unde urmau să fie amplasate, măsurile de precauție care se impuneau a fi luate pentru a nu fi identificați cei implicați în această acțiune.

Fiecare dintre participanți a avut un rol activ în privința acestui subiect, însă s-a remarcat în mod deosebit inculpatul B. prin influența și autoritatea conferite de funcția de conducere în cadrul organizației, respectiv, prin modul în care a condus discuția, fiind evidentă intenția acestuia de a-l determina pe inculpatul A. să se implice în această activitate ilicită, în condițiile în care A. avea cunoștințe în domeniul electronicii și era membru al unei echipe de airsoft, fiind familiarizat cu materialele pirotehnice și dispozitivele folosite în acest joc.

Conversația a fost înregistrată de colaboratorul cu identitate protejată S. (nume de cod), folosirea acestuia fiind autorizată de procuror la data de 12 noiembrie 2015, în conformitate cu art. 148 alin. (1) - (3) și 5 - 10 din C. proc. pen., având în vedere împrejurarea că probele, localizarea și identificarea persoanelor implicate în pregătirea și săvârșirea infracțiunii pentru care a fost începută urmărirea penală în cauză nu puteau fi obținute în alt mod, iar folosirea unui investigator sub acoperire nu a fost posibilă.

Cu respectiva ocazie, colaboratorul S. a relatat faptul că, în cursul zilei de 10 octombrie 2015, pe raza județului Covasna, a avut loc o întâlnire, înregistrată ambiental, a mai multor membri HVIM Transilvania, pe parcursul căreia numitul B. a propus amplasarea și detonarea unui dispozitiv exploziv improvizat în timpul desfășurării manifestației prilejuite de sărbătorirea zilei de 1 decembrie 2015 pe raza județului Covasna, afirmând că are o cutie de petarde acasă care poate fi folosită în realizarea acestei acțiuni.

Ulterior întâlnirii din 10 octombrie 2015, în intervalul 16 - 20 noiembrie 2015, inculpatul A. l-a contactat pe martorul T., administratorul SC U. SRL Timișoara (firmă autorizată în baza Legii nr. 126/1995, republicată - privind regimul materiilor explozive pentru a deține, transporta, comercializa și folosi materii explozive, cu respectarea prevederilor legale în vigoare) la adresa de Messenger (www.xxx.ro), inculpatul comandând 10 cutii conținând 200 bucăți articole pirotehnice - încadrate în categoria a 3-a de risc, precum și câte două seturi de articole pirotehnice - încadrate în categoria a 2-a de risc. Inculpatul a mai solicitat în plus livrarea a 10 cutii de articole pirotehnice susținând că le plătitese în anul precedent, de revelion și nu îi fuseseră livrate.

La data de 18 noiembrie 2015, martorul V. a livrat inculpatului A. 210 articole pirotehnice (10 cutii x 20 buc + 10 bucăți în loc de 10 cutii), respectiv câte două seturi de articole pirotehnice - încadrate în categoria a 2-a de risc, iar la data de 19 noiembrie 2015 diferența de 10 cutii conținând 200 articole pirotehnice FP3, precum și 2 baterii de artificii a câte 9 tuburi, firma D., articole pirotehnice din categoria a 2-a, respectiv 2 baterii de artificii a câte 16 tuburi, articole pirotehnice din categoria a 2-a, firma "C."

Un alt mijloc de probă care conduce la concluzia că inculpatul A. a fost convins de inculpatul B. să accepte planul pus la cale în ședința din 10 octombrie 2015 îl constituie înregistrarea convorbirii telefonice din data de 20 noiembrie 2015, orele 11:54:57, purtate de inculpatul A. de la nr. 0728xxxx cu o persoană aflată la postul telefonic nr. 0762xxxx, interceptată în baza Mandatului de siguranță națională eliberat la data de 22 octombrie 2015 de către Înalta Curte de Casație și Justiție (declasificat la datele de 9 decembrie 2015 și 12 aprilie 2016), inculpatul afirmând că "Pe întâi decembrie va avea loc comemorarea Diviziei Secuiești . . . . . trebuie să depunem cererea în Consiliu . . . . . deoarece și românii vor defila în Târgu, iar cele două să nu aibă loc în același timp . . . . . o să aducă armata din Brețcu, pompierii, câțiva polițiști și atât", pentru ca, la curiozitatea interlocutorului exprimată în termenii: "Ceva contra în acest caz!", inculpatul A. să confirme asumarea celor discutate în cadrul ședinței din data de 10 octombrie 2015:

"Vine de la sine. Noi ne-am gândit la altceva pentru data de întâi, dar vom discuta ... am venit cu niște idei de nici nu ne-ar fi trecut prin cap înainte."

După această dată, conștientizând riscul la care se expunea prin deținerea unei cantități prea mari de materiale pirotehnice, inculpatul A. a vândut o parte din produse martorului W. (angajat la SC P. SRL), la domiciliul acestuia din urmă fiind descoperite 200 petarde.

Referitor la acest aspect, martorul W. a declarat, în cursul cercetării judecătorești, că, spre sfârșitul lunii noiembrie 2015, A. i-a arătat două cutii care conțineau petarde și jocuri de artificii, afirmând că are prea multe și nu are ce să facă cu ele. Martorul s-a oferit să ia o cutie pentru a folosi petardele de revelion, după două zile plătindu-i inculpatului contravaloarea acestora, respectiv suma de 230 RON sau 270 RON.

Martorul a mai relatat că, la revelionul din anul 2014, a folosit împreună cu prietenii săi o cantitate asemănătoare de petarde, achiziționate din piața orașului Târgu Secuiesc și că în preajma aceleiași sărbători a primit de la A. 8 - 10 bucăți petarde de același fel cu cele din anul 2015.

Inculpatul A. a recunoscut că a predat martorului W. o parte din articolele pirotehnice pentru a nu fi identificată la domiciliul său o cantitate foarte mare de asemenea materiale.

În urma perchezițiilor domiciliare efectuate în data de 30 noiembrie 2015 la domiciliul/reședințele inculpatului A., în baza Mandatelor de percheziție domiciliară nr. 149, nr. 150, nr. 151, nr. 152 și nr. 153 emise la data de 26 noiembrie 2015 de Curtea de Apel București, au fost identificate și ridicate, între altele, 195 articole pirotehnice, 2 baterii de artificii a câte 16 tuburi, articole pirotehnice din categoria a 2-a, firma "C.", 5 articole pirotehnice, 2 baterii de artificii a câte 9 tuburi, firma D., articole pirotehnice din categoria a 2-a, 1 cutie conținând 6 bucăți articole pirotehnice categoria a 2-a, 2 cutii conținând un total de 116 articole pirotehnice (o cutie sigilată conținând 60 bucăți și o cutie desigilată conținând 56 bucăți), inscripționate în limba rusă.

În urma administrării întregului material probator, Curtea a apreciat că nu se poate stabili cu certitudine faptul că inculpatul A. a intenționat să confecționeze un dispozitiv exploziv improvizat prin utilizarea de amestecuri de substanțe aflate în compoziția materialelor pirotehnice și prin folosirea de bile de airsoft, tuburi de spray, tuburi metalice, cuie, pietriș.

Astfel, probatoriul pe care s-au bazat concluziile Parchetului este reprezentat, în principal, de nota de redare a înregistrării efectuate de colaboratorul cu identitate protejată S. (nume de cod), la data de 10 octombrie 2015, coroborată cu notele de redare a discuției telefonice din 3 decembrie 2016 purtate de inculpatul A. cu soția sa (în care inculpatul afirmă că materialele descoperite la domiciliul lui W. trebuie predate poliției neamestecate) și a discuțiilor purtate în mediu ambiental în data de 19 august 2015, între inculpatul B., fratele acestuia F., martorul M. și numitul L., respectiv cu concluziile raportului de constatare tehnico-științifică din 7 aprilie 2016 și procesele-verbale privind analiza datelor rezultate în urma perchezițiilor informatice efectuate asupra sistemelor informatice și suporturilor de stocare ridicate de la inculpați.

Alături de aceste mijloace de probă, au fost avute în vedere anumite împrejurări de fapt (referitoare la locul unde au fost găsite materialele pirotehnice, cantitatea acestora, modul de prezentare a ambalajului de depozitare, măsurile de precauție luate de A., identificarea în proximitatea materialelor pirotehnice a două telefoane mobile neconectate și a două cartele SIM ale căror margini din plastic conținând seriile de identificare fuseseră îndepărtate mecanic prin decupare, constatarea lipsei unui număr de 15 bucăți FP3, achiziționarea de articole pirotehnice care nu conțin pulbere neagră împreună cu cele care conțin o astfel de substanță, identificarea unor bile de airsoft, cuie, pietriș, țevi din cupru/oțel cu ocazia perchezițiilor efectuate la domiciliul/reședința inculpatului A.), în raport de care s-au formulat diferite deducții și presupuneri de către procurorul de caz.

Este adevărat că, în procesul coroborării și evaluării probelor, instanța poate să stabilească cu caracter de certitudine o anumită situație de fapt pe baza recurgerii la anumite silogisme, însă acest procedeu trebuie să se bazeze pe elemente certe și să conducă la o concluzie rezonabilă.

Raportat strict la elementele care formează obiectul acuzației îndreptate împotriva inculpaților, Curtea nu a împărtășit argumentele expuse de procuror în susținerea scenariilor avute în vedere de expertul care a întocmit Raportul de constatare tehnico-științifică din 7 aprilie 2015 și care au implicat amestecuri de substanțe aflate în compoziția materialelor pirotehnice, respectiv folosirea de bile de airsoft, tuburi de spray, țevi de cupru sau oțel, cuie de ulucă, pietriș, plasând analiza juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților în zona de incidență a dispozițiilor Legii nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului.

În sensul celor menționate, Curtea a avut în vedere, în primul rând, conversația dintre B., A., M., N. și F. din data de 10 octombrie 2015, referitoare la Ziua Națională a României, înregistrată de colaboratorul cu identitate protejată S. (nume de cod), cu următorul conținut: "Domn 1: - Ce trebuie să mai discutăm: 1 decembrie. Eu zic că ar fi suficient dacă s-ar arbora un singur steag.

Domn 2: - E riscant, nu se merită. (...) Dar voi va trebui să decideți însă ar merita să lipiți indicatoarele.

domn 3: - Ori vopsite cu spray.

Domn 4: - E mai simplu așa, că benzile alea nu e sigur că se lipesc.

Domn 1: - Dar nici cu spray nu e sigur, se poate prelinge.

Domn 2: - Cel mai simplu e cu panglică neagră, o arunci peste și îi faci nod.

Domn 3: - În loc de panglică ar fi mai bine elastic negru. îl legi dinainte și îl întinzi ca să-l poți prinde pe indicator. Dar nu e bine, deoarece nu-l poți prinde în diagonală.

Domn 2: - Mai bine panglică neagră.

Domn 3: - De pe panglică nici nu au cum să preleveze amprente, că e material.

Domn 2: - N-au bani să pentru o tehnică atât de avansată.

Domn 3: - Eu am amprentare în dosar. Știi, când au încercat să preleveze de pe autocolant. Doar că nu le-a reușit. O chestie ștersă, două părțiale, însă nu suficient de clare să le poată folosi.

Domn 2: - Iști, ar trebui să discutăm un pic despre ședința de consiliu.

Domn 1: - Stai, că mai e ceva. Iști, n-am putea pune o petardă

Domn 3: - Adică

Domn 1: - Se poate monta un cronometru înainte cu două zile s-o puneți într-un copac sau într-un tufiș.

Domn 2: - Dar un astfel de cronometru costă. Cred că e vreo 1 - 200 de RON.

Domn 3: - Mă interesez.

Domn 2: - Dar îți, se găseau cronometre, tâmpenii din alea de cupru.

Domn 4: - Bine, dar alea sunt altceva.

Domn 1: - Să montați vreo 20 de bucăți în jurul statuii.

Domn 4: - Nu trebuie înainte cu două zile. Le pui în seara precedentă. Pui cutiuțe și gata.

Domn 3: - Dar cu cronometru nu e o soluție, deoarece n-ai de unde să știi când se pleacă.

Domn 1: - Dar ... (neinteligibil) ...

Domn 3: - Da, așa s-ar putea.

Domn 1: - Să le pornească doi. Trebuie învățat, să fie ușor de... S-ar putea din mai multe locuri.

Domn 2: - O să se spună că Târgu a fost atacat de... (neinteligibil - posibil teroriști) (toți izbucnesc în hohote de râs).

Domn 3: - Ar fi dur de tot. Că în astfel de cazuri se știe, dar nu se știe cine a fost.

Domn 1: - Vă închipuiți, tocmai când defilează!

Domn 2: - Dacă ar fi doar una nu s-ar speria, dar când o să înceapă du, du, du, du. Fum, zgomot ... Mi-am și imaginat deja.

Domn 4: - Ar fi mișto să fie fum. Ar fi o bombă bună.

Domn 1: - Să vă gândiți cum s-ar putea face acest lucru.

Domn 5: - Și la cum să comandăm componentele.

Domn 1: - Da. Eu am o cutie.

Domn 3: - Eu n-am nici una.

Domn 1: - În caz că nu poți comanda, am o cutie. Azi am găsit-o. Așa mi-a venit ideea. Am făcut curățenie, am o cutie. Mai mult, s-ar putea monta și mai încoace.

Domn 5: - Când mi-au confecționat mie m-a costat 200 de RON. E adevărat că acționa prin sms (...)

Domn 1: - Tu zici de chestia aia care îți trimite mesaj cu temperatura

Domn 2: - Dar ce poate face chestia aia, se cuplează la termostat sau ce face

Domn 5: - Îmi trimite sms. La vremea aia m-a costat 200 de RON.

Domn 3: - Dar cu tehnologia de acum.

Domn 5: - Mie mi-a făcut-o fiul lui nea . . . . . A cumpărat o chestie chinezească, iar restul a făcut el. Are cutie, are antenă, are tot. Poate că și pentru asta va trebui antenă.

Domn 4: - Dar aia s-a făcut de mult. De atunci s-au schimbat multe.

Domn 3: - Iar distanța nu e atât de mare.

Domn 5: - Mi-a trimis sms și când eram în Ungaria.

Domn 3: - Mai e o chestie pe care aș putea să o fac. Internet mobil pe telefon, de pe telefon intru pe camera de jos, iar pe cameră mă uit la mulțime. Dar mă duc la Sfântu Gheorghe. Mă duc cu familia la Sfântu, iar de acolo apăs butonul.

Domn 4: - Da. Suni de acolo.

Domn 3: - Dar știți care e problema Trebuie să vedem cum se poate face să nu se vadă cine a apelat.

Domn 4: - Dar de ce Cumperi o cartelă, un telefon de 100 sau de 50 de RON. Cartelă nou-nouță și un telefon la fel. Apelezi și apoi le distrugi.

Domn 1: - Ceea ce am uitat să vă spun e că totul trebuie să pornească la statuie acolo să se capteze semnalul pentru toate.

Domn 2: - Apoi arunci la gunoi și gata.

Domn 1: - Nu, chestia de captare rămâne acolo.

Domn 2: - Și crezi că n-o vor găsi

Domn 1: - Cu siguranță.

Domn 4: - Nu contează unde se montează.

Domn 5: - Dar stați să ne gândim un pic. O să se știe cine le-a fabricat.

Domn 1: - Sigur că o să se știe.

Domn 5: - Întrebarea e dacă merită să atragem atenția asupra noastră cu așa ceva.

Ar trebui ceva mai serios.

Domn 3: - O chestie mai serioasă.

Domn 5: - Așa că nu despre petarde ar trebui să discutăm.

Domn 1: - Aha.

Domn 2: - E amuzament.

domn 4: - Măcar o să se zică că dacă suntem în stare de așa ceva, oare de ce am mai fi

Domn 2: - Dar n-ar fi mai bine în Sfântu Gheorghe

Domn 3: - Nu.

Domn 2: - Întrebarea e dacă se organizează sau nu defilare în Târgu.

Domn 4: - Sigur va fi.

Domn 5: - ND nu vine la...ș

Domn 1: - Păi acolo unde se duc ei ar trebui să facem. Ori în Sfântu, ori în Ciuc.

Domn 4: - Da, dar ei se anunță în ultima clipă.

Domn 2: - Nu contează. Ai echipamentul și.

Domn 5: - Cutiuță, cutie de carton... Oricare dintre noi o poate amplasa.

Domn 1: - Mănânci fornetti, arunci punga.

Domn 3: - În cutie de pizza, în orice.

Domn 4: - Da, se poate, dar.

Domn 2: - Trebuie să ai grijă cum le arunci, că vor fi mulți polițiști.

Domn 1: - Cu 10 minute înainte. Arunci și pleci.

Domn 4: - Dar trebuie să știi pe unde trec și tot. Dar dacă se duc la Mureș sau la Cluj sigur nu ne ducem până acolo doar ca să aruncăm.

Domn 3: - O pungă de fornetti.

Domn 5: - Ar merita să facem măcar să acumulăm experiență.

Domn 4: - De știut știu că se va organiza ceva aici, deoarece cel de la For You și cel de la la BRD au început pregătirile. Organizează tot. Cum îl cheamă pe cel de la BRD domn 3: - . . . . .

Domn 4: - Și ăla e ...

Domn 3: - Amândoi sunt . . . . .

Domn 4: - E ochelarist, are un ... albastru.

Domn 3: - El s-a ocupat de vinuri. Și în Brașov a avut.

Domn 4: - Ambii sprijină biserica ortodoxă din Târgu și tot.

Domn 1: - Ați auzit câți bani revendică de la consiliul local din cauza cinematografului

Domn 4: - Și îi va primi, că are tot dreptul.

Domn 2: - Hai, veniți cu idei, că eu nu am niciuna, deoarece nu mă pricep.

Domn 5: - Nici eu.

Domn 1: - Nici eu. Dar parcă văd cum se vor arunca la pământ, n-o să mai facă niciodată. Ar fi ceva ce ar difuza și BBC.

Domn 2: - Iar Târgu, la naiba! Să se atragă atenția asupra Târgu Secuiesc, să se vadă ca celor de aici nu le este teamă!

Domn 4: - Că e buricul pământului.

Domn 3: - Și chiar dacă nu facem cum am zis. Nu-mi spune mie că te-ar prinde cineva dacă o aprinzi și o arunci în tufiș, deoarece îi trebuie timp să bubuie, iar tu vei fi deja în stradă și până se dezmeticesc vei fi demult acasă.

Domn 4: - Dar e mai riscant.

Domn 3: - O arunci și pleci.

Domn 2: - Vor fi însoțiți de mulți polițiști.

Domn 4: - Vor fi prea mulți oameni, te văd, mai sunt și camerele.

Domn 1: - Ca să nu mai vorbim de faptul că sunt poziționați și în alte locuri, iar dacă e ceva, atunci ies și... Trebuie să avem grijă, mai ales la curți.

Domn 2: - Eu am pățit-o atunci când am făcut blană de vulpe în zori. Fugeam afară, i-am văzut, am intrat din nou.

Domn 1: - Trebuie să facem în așa fel încât să avem mâinile curate în ziua respectivă.

Domn 4: - Să nu fim văzuți nicăieri, să nu fim în apropiere.

Domn 1: - Să fiți plecați undeva.

Domn 2: - Dar pentru asta e nevoie de o tehnologie bună, precisă. Și noi nu avem așa ceva.

Domn 1: - Dar trebuie să facem o încercare. Nu mănânci pizza cu poftă, doar o guști, vezi cum e. Domn 4: - Și cu timpul se poate face și altceva.

Domn 1: - Mai ales dacă ai rețeta care trebuie pentru pizza.

Domn 4: - Trebuie întrebat L.. în secunda doi îți scrie rețeta.

Domn 2: - Nu se pricepe la electronică.

Domn 4: - Ce Păi nu ne-a spus unde se găsesc.

Domn 2: - Asta ne-a spus, dar ... Atunci când făcea el nu erau chestii de astea.

Domn 3: - Nu e în clar cu noua tehnologie.

Domn 4: - Ne-ar putea spune o pagină pe care se postează fel de fel de chestii.

Domn 5: - Chestia asta s-ar putea face în air soft, nu

Domn 3: - Da.

Domn 5: - Și chiar putem declanșa dacă avem tehnologia. În șir, una după alta, vreo 10.

Domn 3: - Nu. E ... (neinteligibil), de acolo iese un cablu, iar la capătul cablului e o bucată de fosfor ... (neinteligibil) ... fitil, iar când ajunge la fosfor acesta se aprinde.(discuții suprapuse).

Domn 4: - Păi o baterie, un acumulator.

Domn 3: - Puteai să fixezi cronometru la ce am avut noi. Putea să-l fixezi la maxim 24 de ore.

Domn 2: - Pentru noi ajunge la o oră.

Domn 5: - Nu e bine, deoarece se va patrula, se va filma. Și pot vedea cine aruncat. Trebuie puse cu mult înainte.

Domn 1: - Măcar cu două zile. Și nu trebuie pus neapărat în tufiș, se poate pune în altă parte.

Domn 4: - În tufiș e mai bine.

Domn 1: - Sau în zăpadă.

Domn 5: - Și se poate să fie legate între ele cu fitil

Domn 4 - Îl înfășori.

Domn 2: - Da, dar problema e că se udă dacă ninge sau plouă.

Domn 1: - Pui într-o pungă de nailon.

Domn 5: - Nu pungă, ci într-o cutie înfășurată bine în bandă adezivă.

Domn 2: - Trebuie să fie rezistentă.

Domn 5: - Dar trebuie să aibă și o sursă de alimentare,

Domn 3: - Trebuie. Măcar un acumulator sau ceva.

Domn 1: - Eu zic că înainte să mușcați o bucată mare trebuie să vedeți cum se poate mușca.

Domn 5: - Întâi trebuie să vedem dacă putem lega una de alta mai multe.

Domn 4: - Dar separat se găsește fitil Fitulurile de armată nu se sting, ard și sub apă.

Domn 5: - Și tu nu poți face rost

Domn 4: - Nu. Nu pentru că sunt.

Domn 5: - Nici n-ar fi bine să poți, că s-ar știi de unde sunt. Mai bine comanzi.

Domn 3: - Întrebarea e cui să vină comanda. Dar se poate să zici o localitate din apropiere.

Domn 4: - Nu. Dai o adresa și numărul de telefon, curierul oricum te sună înainte să aducă comanda, iar tu îi spui că nu vă întâlniți la adresa respectivă, ci să îl aducă la Târgu Secuiesc.

Domn 1: - Te sună să nu riște să nu te găsească acasă.

Domn 4: - Și dai o adresă.

Domn 2: - Nu contează nici numele, nici adresa.

Domn 4: - Eu am comandat mâncare de câini pe un nume fictiv. Le-am dat un alt număr de telefon și ... N-am putut să comand pe numele meu, deoarece data trecută le-am făcut figura. De fapt s-au tras în piept singuri. În loc de 170 de RON am plătit 1,70 RON. Au greșit la facturare. M-au sunat după două ore că s-a greșit și să plătesc. Am zis că regret, dar am plătit cât era pe factură (. . . . .).

Domn 3: - Zoli, știi cum am putea rezolva cel mai simplu. Nu trebuie să ieși, stai în spatele perdelei la geamul Casei Colecțiilor și gata. Apeși și gata.

Domn 1: - Din Frontul respectiv mai pot face parte și . . . . . Alții nu trebuie coopțați.

Domn 3: - Nu trebuie, omule. Mă bag după perdea și văd unde e mulțimea. Trebuie doar o baterie și.

Domn 4: - Dar stai un pic, cum se aprinde

Domn 3: - Păi de la.

Domn 4: - A, asta le declanșează!

Domn 3: - Da.

Domn 4: - Important e să se aprindă.

Domn 3: - Eu am fitil, dar încă nu l-am încercat.

Domn 1: - Dar trebuie făcut în așa fel încât să se aprindă mai multe simultan.

Domn 3: - Se poate face să se aprindă cel puțin 3 - 4 simultan și tot așa.

Domn 5: - Ar fi bine câte 10 simultan în trei locuri. Și eu așa face pe mine.

Domn 4: - Mai ales că ăstea bubuie tare.

Domn 2: - Îmi aduc aminte cum era la meci. Cât de mică e chestia aia și ce bum poate să facă!".

În cursul urmăririi penale, martorul N., participant la aceste discuții, a recunoscut, în urma ascultării înregistrării, că el este "Domn 4", inculpatul B. - "Domn 1" inculpatul A. - "Domn 3", martorul F. - "Domn 2" și martorul M. "Domn 5",.

Curtea a apreciat că, ceea ce se poate reține în mod cert din conținutul acestei înregistrări este intenția membrilor HVIM (participanți la ședința din 10 octombrie 2015) de a procura materiale pirotehnice (petarde) cu scopul de a le detona în timpul paradei militare care urma să aibă loc în ziua de 1 decembrie 2015, la Târgu Secuiesc.

Celelalte mijloace de probă și împrejurări de fapt avute în vedere de procuror au fost caracterizate ca neavând un grad de certitudine apt să formeze convingerea instanței, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul A. a intenționat să confecționeze un dispozitiv exploziv improvizat (DEI) care să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea participanților la celebrarea Zilei Naționale a României, în Târgu Secuiesc.

Faptul că, la percheziția informatică efectuată pe HDD-ul care se afla montat în laptopul aparținând inculpatului A., a fost identificat un fișier din 19 octombrie 2013 ce conține imagini cu componentele unui dispozitiv destinat aruncării unor proiectile nemetalice, respectiv, că în intervalul 20 - 23 noiembrie 2015, inculpatul a căutat și accesat pe internet site-uri care prezentau modul de fabricare a unor "stink bombs"(bombe urât mirositoare utilizate de agențiile de aplicare a legii din SUA pentru restabilirea ordinii publice în zonele de conflict), nu poate înlătura acest dubiu, având în vedere că A. este pasionat de airsoft, din materialul probator reieșind că acesta deține un poligon în localitatea Estelnic, destinat practicării acestui sport, precum și replici de airsoft ale unor modele de arme.

De asemenea, este de notorietate împrejurarea că, în timpul desfășurării unui astfel de joc, se folosesc dispozitive care aruncă proiectile nemetalice sferice umplute cu vopsea, care intră în categoria replicilor de arme tip airsoft, astfel cum sunt definite în art. 2, paragraful III, pct. 8 și 9 din Legea nr. 295/2004.

Relevantă în acest sens este și depoziția martorului N. din cadrul cercetării judecătorești, care se coroborează cu conținutul înregistrării efectuate de colaboratorul cu identitate protejată S. (nume de cod).

Astfel, deși în faza de urmărire penală martorul a declarat că dispozitivul exploziv improvizat, despre a cărui confecționare și detonare în public s-a vorbit în cadrul ședinței din data de 10 octombrie 2015, presupunea alăturarea ori utilizarea conținutului exploziv a mai multor articole pirotehnice interzise la deținere, în fața instanței, la întrebarea avocatului inculpatului A. dacă cu prilejul acelei întâlniri s-a discutat despre dezasamblarea petardelor, amestecuri de substanțe, introducerea de cuie în țevile de cupru, martorul a răspuns că discuția s-a purtat despre petarde legate.

Cu privire la dispozitivul de inițiere și temporizare a impulsurilor electrice de 12 V ridicat în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului A., acesta a relatat că temporizatorul era folosit în competițiile de airsoft, aspect confirmat de martorii N. și W.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor, Curtea a reținut că infracțiunea de atentat contra unei colectivități, prevăzută de art. 402 din C. pen., are ca element material o acțiune de ucidere sau de vătămare a integrității corporale ori a sănătății, îndreptată contra membrilor unei colectivități în masă.

În doctrină se arată că această acțiune poate fi săvârșită prin otrăviri în masă (a apei potabile, a alimentelor, a altor obiecte de consum destinate întregii colectivități sau unui număr important din membrii săi), prin provocări de epidemii (răspândirea de microbi în atmosferă, în apa potabilă sau în ape curgătoare ori lacuri, prin infectarea produselor alimentare etc.) ori prin orice alt mijloc (de ex.: prin explozii provocate în timpul unei adunări populare sau festivități).

Făcând aplicarea acestor considerații de ordin teoretic în speța de față, Curtea a reținut, în dezacord cu opinia exprimată de acuzare, că acțiunea violentă care urma să se desfășoare conform discuției din data de 10 octombrie

2015, înregistrate de colaboratorul cu identitate protejată S., nu era în măsură să cauzeze o vătămare unei colectivități în sensul dispozițiilor art. 402 din C. pen., ci doar să provoace, în rândul participanților la festivitatea organizată în Târgu Secuiesc de Ziua Națională a României, panică, dezordine, supunerea la batjocură a unor funcționari publici.

Prin urmare, încadrarea juridică a faptelor în tentativă la infracțiunea de atentat împotriva unei colectivități, stabilită de procuror, este eronată, acțiunile violente care au format obiectul discuțiilor membrilor HVIM Transilvania în ședința din data de 10 octombrie 2015 și care urmau să aibă loc în data de 1 decembrie 2015 putându-se încadra, din perspectiva elementului material al laturii obiective, în tentativă la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" prev. de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen.

Prin urmare, s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în rechizitoriu din tentativă la infracțiunea de "Atentat contra unei colectivități", prev. de art. 32 raportat la art. 402 C. pen. cu aplicarea art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, pentru care a fost trimis în judecată inculpatul A., în tentativă la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" prev. de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen., respectiv, din instigare la infracțiunea de "Atentat contra unei colectivități", pentru care a fost trimis în judecată inculpatul B., în instigare la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale".

Potrivit art. 397 alin. (2) din C. pen. ",Întreprinderea de acțiuni violente împotriva persoanelor sau bunurilor săvârșite de mai multe persoane împreună, în scopul schimbării ordinii constituționale ori al îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, dacă se pune în pericol securitatea națională, se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi ".

Conform art. 412 alin. (1), (2) din C. pen. " Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezentul titlu se pedepsește. Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute în art. 395 - 397,...".

În doctrină se explicitează că pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" este necesar ca acțiunile violente să prezinte o anumită potențialitate și anume să fie de natură să schimbe ordinea constituțională ori să slăbească puterea de stat.

Ordinea constituțională vizează structura statului, relațiile dintre organele statului, autoritățile publice, dintre acestea și oamenii obișnuiți, partidele politice, alte organizații, forma de guvernământ și orice altă relație fundamentală pentru stat și drept în general. Slăbirea puterii de stat presupune punerea organelor care îndeplinesc sarcini în cadrul puterii sau administrației de stat în situația de a nu putea face față sau de a face în mod necorespunzător față sarcinilor care le revin pentru asigurarea ordinii și necesităților curente ale unei colectivități.

Făcând aplicarea tuturor acestor aspecte și raportându-se la particularitățile de fapt și de drept ale speței, Curtea a apreciat că acțiunea violentă, astfel cum a fost concepută de inculpați, nu era de natură să schimbe ordinea constituțională ori să slăbească puterea de stat, putând constitui, eventual, cu condiția să fi fost pusă în executare, infracțiunea de ultraj (art. 257 din C. pen.) sau infracțiunea de tulburare a ordinii și liniștii publice (art. 371 din C. pen.) ori vreo altă infracțiune al cărei element material constă tot din acte violente.

Săvârșirea infracțiunii de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale" implică o pluralitate de subiecți activi, aceasta fiind subliniată, în varianta de specie a infracțiunii, prevăzută de art. 397 alin. (2) din C. pen., chiar în dispoziția legii și exprimată prin sintagma "mai multe persoane împreună". De aici rezultă, implicit, că subiecții activi care au calitatea de coautori trebuie să fie cel puțin în număr de trei, căci, dacă ar fi fost suficient două persoane, legea ar fi arătat-o (așa cum a procedat, de exemplu, în cazul infracțiunii prev. de art. 218 alin. (3) lit. f) din C. pen. la care a prevăzut săvârșirea faptei de "două sau mai multe persoane împreună").

În speța de față, această condiție nu este îndeplinită, în rechizitoriu reținându-se că, în lipsa materializării probatorii a unor acte materiale concrete executate de către ceilalți participanți la ședința HVIM din 10 octombrie 2015, în sprijinul săvârșirii, de către inculpatul A., a infracțiunilor ce i-au fost reținute în sarcină, urmărirea penală nu le-a conferit acestora calitatea de subiecți procesuali împotriva cărora se exercită prezenta acțiune judiciară.

Așadar, constatând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b), teza I din C. proc. pen., s-a dispus achitarea inculpatului A. pentru tentativă la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", prev. de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen. și a inculpatului B. pentru instigare la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", prev. art. 346 alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004 - privind prevenirea și combaterea terorismului, în rechizitoriu au fost prezentate, în esență, următoarele aspecte relevante pentru încadrarea juridică:

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 126/1995 - privind regimul materiilor explozive, în sensul legii, prin materii explozive se înțelege inclusiv "articolele pirotehnice".

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din H.G. nr. 1.102/2014, articolul pirotehnic reprezintă orice articol ce conține substanțe explozive sau un amestec exploziv de substanțe.

Clasificarea articolelor pirotehnice se realizează potrivit nivelului de risc în categoriile 1 - 4 (nivel foarte scăzut - scăzut - mediu - mare) în conformitate cu prevederile art. 5 din H.G. nr. 536/2002 - pentru aprobarea Normelor tehnice privind deținerea, prepararea, experimentarea, distrugerea, transportul, depozitarea, mânuirea și folosirea materiilor explozive utilizate în orice alte operațiuni specifice în activitățile deținătorilor, respectiv F1 - F4 potrivit H.G. nr. 1.102/2014 - privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice.

În conformitate cu prevederile art. 5 din H.G. nr. 536/2002 și art. 18 alin. (1) lit. a) raportat la art. 6 din H.G. nr. 1.102/2014, articolele pirotehnice din categoriile 2, 3 și 4 (respectiv F2, F3 și F4), din motive de ordine și securitate publică, sunt interzise la deținere, utilizare și/sau vânzare persoanelor fizice și juridice care nu au calitatea de pirotehnicieni.

Logica unei astfel de reglementări rezidă din împrejurarea că, având în compoziție substanțe/amestecuri explozive ce plasează respectivul gen de produse în categoria materiilor explozive, libera circulație a acestora pe piață ar fi generat o profundă vulnerabilitate pentru ordinea și siguranța publică în condițiile lipsei oricărei posibilități de gestionare de către autorități a destinației pe care o persoană, odată intrată în posesia unor astfel de produse, ar putea-o da respectivei categorii de bunuri și/sau materiilor explozive din compoziția acestora.

Distingând între situația în care, pe lanțul operațiunilor efectuate fără drept cu respectivul gen de articole pirotehnice, se urmărește păstrarea destinației finale dată de lege categoriei de produs în care acesta se încadrează (ex: divertisment în cazul "articolelor pirotehnice de divertisment", pentru scenă în cazul "articolelor pirotehnice de scenă", etc.), și situația în care operațiunile efectuate fără drept cu aceeași categorie de produse vizează maximizarea și/sau potențarea în atingerea unui scop ilicit urmărit, a amestecurilor explozive regăsite în compoziția mai multor astfel de articole pirotehnice, fie prin inițierea simultană a acestora, fie prin confecționarea unui produs nou (dispozitiv exploziv improvizat - DEI), legiuitorul a incriminat diferit, în funcție de gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, actul de efectuare fără drept de operațiuni cu articole pirotehnice (art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126/1995 - în cazul respectării destinației finale a produsului), respectiv, cel de efectuare fără drept de operațiuni cu materii explozive (art. 346 C. pen. - în situația în care scopul final urmărit prin efectuarea fără drept de operațiuni cu astfel de produse este unul ilicit).

Curtea a reiterat că faptele reținute în sarcina inculpaților nu pot fi plasate în zona de incidență a dispozițiilor Legii nr. 535/2004, în urma administrării întregului material probator neputându-se stabili cu certitudine că inculpatul A., instigat de inculpatul B., a intenționat să confecționeze un dispozitiv exploziv improvizat prin utilizarea de amestecuri de substanțe aflate în compoziția materialelor pirotehnice, respectiv prin folosirea de bile de airsoft, tuburi de spray, tuburi metalice, cuie, pietriș.

Sintetizând situația de fapt, instanța a reținut că, în data de 10 octombrie 2015, la sediul SC P. SRL, a avut loc o ședință a membrilor HVIM Transilvania, cu acest prilej inculpatul B. (președintele organizației) avansând ideea amplasării de către membrii HVIM, în localitatea Târgu Secuiesc, a unor materiale pirotehnice care urmau să fie declanșate în data de 1 decembrie, cu ocazia celebrării Zilei Naționale a României. Prin influența și autoritatea conferite de funcția de conducere în cadrul organizației, respectiv prin modul în care a condus discuția, inculpatul B. l-a determinat pe inculpatul A. să procure materialele pirotehnice necesare realizării acestei acțiuni. În intervalul 16 - 20 noiembrie 2015, inculpatul A. a achiziționat de la SC U. SRL Timișoara articole pirotehnice încadrate în categoria a 2-a și a 3-a de risc, o parte din această cantitate fiind revândută de către inculpat martorului W.

Referitor la încadrarea juridică, Curtea a considerat că aceste fapte întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept" prev. de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, privind regimul materiilor explozive, săvârșită de inculpatul A. în calitate de autor, la instigarea inculpatului B., pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 126/1995 republicată, prin materii explozive se înțelege "explozivii de tipul amestecuri explozive, emulsii explozive, mijloace de inițiere, fitile detonante, fitile de siguranță, fitile de aprindere, capse electrice, capse pirotehnice, tuburi de șoc, relee detonante, inclusiv explozivii de uz civil și articolele pirotehnice".

Conform art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126/1995 republicată, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă "orice operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept".

Având în vedere că celelalte materii explozive, astfel cum sunt definite în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 126/1995 republicată conțin potențialitatea unui pericol ridicat pentru viața și integritatea corporală a persoanelor, pentru

patrimoniu, pentru ordinea și siguranța publică, legiuitorul a incriminat în C. pen. operațiunile privind aceste materii, efectuate fără drept, stabilind un regim sancționator mult mai aspru decât cel prevăzut în Legea nr. 126/1995.

Astfel, potrivit art. 346 alin. (1) din C. pen., constituie infracțiunea de nerespectare a regimului materiilor explozive "producerea, experimentarea, prelucrarea, deținerea, transportul ori folosirea materiilor explozive sau orice alte operațiuni privind circulația acestora, fără drept".

Luând în considerare situația de fapt mai sus expusă și dispozițiile speciale din Legea nr. 126/1995 republicată, care incriminează operațiunile cu articole pirotehnice, fără drept, precum și principiul conform căruia norma specială primează față de cea generală, Curtea a schimbat încadrarea juridică a faptelor, din tentativă la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", prev. de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004 cu referire la art. 346 alin. (3) C. pen. în infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept", prev. de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, cu privire la inculpatul A., respectiv din instigare la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", prev. de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004 cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen., în instigare la infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept" prev. de art. 47 C. pen. raportat la art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, în privința inculpatului B.

Teza acuzării, în sensul că legiuitorul a incriminat diferit operațiunile cu materiale pirotehnice în funcție de scopul licit sau ilicit urmărit prin efectuarea fără drept de operațiuni cu astfel de produse, nu poate fi acceptată, operațiunile fără drept cu materiale pirotehnice (exceptând explozivii obținuți prin amestecurile de substanțe conținute de aceste produse care se încadrează la art. 346 din C. pen.), constituind infracțiunea prev. de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126 din 27 decembrie 1995 republicată, chiar dacă nu se păstrează destinația dată de lege categoriei de produse în care acestea se încadrează.

Cu privire la apărările formulate de inculpați, Curtea a constatat că acestea s-au raportat, în principal, la înregistrarea efectuată de colaboratorul cu identitate protejată S. (nume de cod).

În esență, s-a susținut faptul că ședința HVIM Transilvania nu a avut loc în data de 10 octombrie 2015, deoarece în ziua respectivă inculpatul B. a fost antrenat în alte activități din alte zone geografice. Din punctul de vedere al apărării, această înregistrare nu poate susține o hotărâre de condamnare, având în vedere că nu s-a putut afla cu ce dispozitiv și în ce împrejurări a fost efectuată.

S-a mai arătat că transcrierea înregistrării a fost făcută în mod necorespunzător, sensul cuvintelor fiind denaturat, în mod nelegal interpretul desemnat în cursul urmăririi penale procedând și la identificarea participanților la întrunire, expertiza criminalistică a vocii și vorbirii fiind singura modalitate tehnică prin intermediul căreia poate fi identificată persoana vorbitorului.

Curtea a apreciat că materialul probator administrat în cauză conduce fără echivoc la concluzia că întrunirea membrilor HVIM Transilvania a avut loc la data de 10 octombrie 2015, la sediul S.C P. S.R.L, administrată de inculpatul A., în biroul acestuia.

Astfel, martorul N. a declarat în faza de urmărire penală că ședința a avut loc într-o zi de sâmbătă, de la începutul lunii octombrie, în cadrul cercetării judecătorești martorul susținând că, în intervalul 8 - 15 octombrie, a avut loc ultima întrunire mai restrânsă a membrilor HVIM la care a participat, în biroul inculpatului A.. Martorul a mai relatat în fața instanței că nu a fost influențat în declarațiile date în faza de urmărire penală și că își menține afirmația potrivit căreia ședința din luna octombrie a avut loc sâmbătă.

Curtea a constatat că, în intervalul 8 - 15 octombrie, ziua de sâmbătă coincide cu data de 10 octombrie.

Conform notei de redare a discuțiilor purtate în data de 10 octombrie 2015, dialogul dintre Q. și F. confirmă faptul că întrunirea membrilor HVIM a avut loc în data respectivă: "Q.: Fondul camaradesc, plătesc.

F.: Dar e prea devreme.

Q.: Dar suntem în 10 octombrie.

F.: Știu, dar sunt mulți rămași în urmă.

Q.: Dar eu vreau să dau.

(...)

Q.: Iți dau 400, iar restul îi bag la cotizații.

F.: Oricum doar două organizații HVIM plătesc camaradescul, restul prea puțin. Au trimis cât 50-60 de RON. În Cluj sunt șapte acum, au plătit.

Q.: Dar pentru cei din Baraolt s-a plătit tot. 10 octombrie este data limită."

În aceeași împrejurare, Q. a făcut următoarea afirmație: "Vineri seara (9 octombrie 2015 n.n.) n-a venit la ședință că nu i-a putut spune prietenei că nu se vede cu ea. I-am zis: nu mă lua cu așa ceva!", fapt ce confirmă circumstanțial faptul că discuțiile redade au avut loc în data de 10 octombrie 2015.

În cadrul aceleiași întruniri, inculpatul A. a comunicat interlocutorilor că la ședința Consiliului Local "s-a votat ca Târgu Secuiesc să adere la Sfântu Gheorghe pentru capitală culturală europeană", fapt ce plasează momentul purtării discuțiilor într-una din zilele imediat următoare datei la care a avut loc ședința de Consiliu Local în care s-a adoptat o astfel de hotărâre. Conform copiei Hotărârii nr. 81/2015 a Consiliului Local Târgu Secuiesc din data de 8 octombrie 2015 s-a aprobat aderarea, în calitate de oraș partener, la demersul municipiului Sfântu Gheorghe de a candida pentru titlul de Capitală Europeană a Culturii cu programul 2021.

Un alt mijloc de probă care infirmă apărarea inculpaților sub acest aspect este reprezentat de nota de redare a discuțiilor purtate în data de 11 decembrie 2015 la domiciliul martorului M., interceptată în baza mandatului de securitate națională nr. 005190 emis de ÎCCJ la data de 22 octombrie 2015, martorul instruindu-1 pe N. ce atitudine să adopte cu ocazia audierii, confirmând faptul că ședința a avut loc în data de 10 octombrie 2015: "Le poți spune că a avut loc o discuție pe marginea acestui sport (airsoft n.n.) toată lumea a spus același lucru. Poți continua spunându-le că n-ai fost acolo. Cică pe 10 octombrie . . . . . ai fost acolo. Le spui că nu. Vor relua povestea, iar tu îți aduci subit aminte: A, atunci Da, am fost, dar am discutat despre airsoft".

Mai mult, în fața instanței de judecată, contrar celor declarate de inculpatul B. la data de 20 septembrie 2016 când, privitor la ziua de 10 octombrie 2015, a susținut că singurul membru HVIM cu care s-a întâlnit în acea zi a fost M. de la care a și împrumutat duba cu care a transportat produsele agricole la Tușnad, martorul M. a susținut că în data de 10 octombrie 2015 nu l-a întâlnit pe B. întrucât se afla pe munte cu familia, de unde s-a întors doar a doua zi.

Curtea a mai constatat că înscrisurile depuse la dosar de către Parchet la termenul din 24.03.2015 (notele de redare a unor convorbiri telefonice interceptate în baza mandatului de securitate națională nr. 004436 emis de Î.C.C.J. la data de 4 iulie 2016; declarațiile martorilor X. și Y. date în Dosarul nr. x/2016) oferă indicii serioase că depozițiile martorilor Z., AA. și BB. audiați în cauză la termenul din 24 februarie 2016, referitoare la data când inculpatul B. s-a deplasat în localitatea Tușnad pentru a vinde varză, au fost influențate de inculpat.

Cu privire la declarațiile martorelor CC. și DD., audiate tot la cererea inculpatului, ținând seama de argumentația precedentă, instanța a considerat că acestea nu au forța probantă necesară pentru a concluziona ca ședința HVIM Transilvania la care au participat B., A., M., N. și F. nu a avut loc în data de 10 octombrie 2015.

Fără a pune în discuție legalitatea înregistrării în mediu ambiental efectuată de colaboratorul cu identitate protejată S., aceasta făcând obiectul verificării în procedura de cameră preliminară, Curtea a subliniat că nu există niciun indiciu care să confirme ipoteza avansată de inculpatul B., în sensul că această înregistrare ar fi fost efectuată de către serviciul secret în mod neautorizat, încercând ulterior să-i dea o formă care să acopere neregularitatea comisă.

Audiat ca martor în cadrul cercetării judecătorești, colaboratorul cu identitate protejată S. a declarat că a participat la ședința din 10 octombrie 2015 și a înregistrat discuțiile care s-au purtat între participanții la întâlnirea respectivă.

Faptul că martorul nu a răspuns la întrebările detaliate ale inculpaților referitoare la ședința din data de 10 octombrie 2015 nu este în măsură să pună sub semnul întrebării veridicitatea celor declarate, în condițiile în care răspunsurile la aceste întrebări puteau conduce la deconspirarea identității martorului.

Referitor la critica formulată de inculpați în sensul că transcrierea înregistrării a fost făcută în mod necorespunzător, sensul cuvintelor fiind denaturate, instanța a apreciat-o ca fiind nefondată, pentru următoarele considerente:

În cursul cercetării judecătorești, la termenul din 14 noiembrie 2016, Curtea a pus în vedere inculpaților să se prezinte la sediul instanței pentru a face copii de pe CD-ul care conține înregistrarea discuțiilor în mediu ambiental purtate, conform rechizitoriului, în data de 10 octombrie 2016, precum și de pe transcrierea integrală a acestor discuții traduse în limba română, care se află la filele 43 - 68 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală, urmând ca inculpații să asculte înregistrarea până la termenul următor și să precizeze care sunt pasajele din transcriere pe care le contestă sub aspectul autenticității și acurateței.

Ulterior, la termenul din 5 octombrie 2016, inculpații nu au indicat, punctual, cuvintele, expresiile din conținutul înregistrării care ar fi fost denaturate de traducătorul care a efectuat traducerea din limba maghiară în limba română și care ar schimba sensul discuțiilor care au făcut obiectul traducerii. Mai mult, inculpatul B. a depus la dosar o traducere a

fragmentului din înregistrare privind discuția referitoare la Ziua de 1 decembrie, efectuată de către un alt interpret autorizat pentru limba maghiară, conținutul acesteia nefiind diferit față de cel al traducerii efectuate în faza de urmărire penală, pe aspectele importante, decisive, care îi incriminează pe cei doi inculpați.

De asemenea, contrar celor susținute de inculpatul B., nu traducătorul a identificat participanții la întrunirea din data de 10 octombrie 2015, ci martorul N., în cadrul urmăririi penale acesta recunoscând, în urma ascultării înregistrării, că el este "Domn 4", inculpatul B. - "Domn 1" inculpatul A. - "Domn 3", martorul F. - "Domn 2" și martorul M. - "Domn 5".

În fața instanței, martorul N. a declarat că a ascultat înregistrarea audio a discuțiilor și a citit nota de redare a acestora întocmită de interpretul de limba maghiară, neconstatând modificări în conținutul scris al înregistrării. Martorul a precizat că a identificat persoanele ale căror voci sunt înregistrate.

Curtea a subliniat că inculpații nu au contestat veridicitatea discuțiilor referitoare la materialele pirotehnice, A. recunoscând că acestea au fost inițiate de inculpatul B., ambii inculpați avansând, însă, ideea că aceste discuții nu au avut un caracter serios, ci au fost purtate doar pentru a verifica dacă telefoanele lor sunt ascultate de către autorități.

Această ipoteză nu a fost acceptată de instanță, având în vedere că ulterior ședinței din 10 octombrie 2015, inculpatul A. a săvârșit acte de pregătire a acțiunii care urma să aibă loc în data de 1 decembrie 2015, procurând materiale pirotehnice.

Pe de altă parte, conform regulamentului elaborat de inculpatul B. în calitate de președinte al HVIM Transilvania, participanții la ședințe nu trebuie să aibă asupra lor telefoane mobile, dispoziție respectată și în data de 10 octombrie 2015, după cum rezultă din discuția purtată în data de 11 decembrie 2015 orele 08:10 între N. și M., interceptată în baza mandatului de securitate națională nr. 005190 din 22 octombrie 2015:

M.: Nu înțeleg cum au putut intercepta locația aia...unde am fost. M-am gândit foarte mult la treaba asta.

N.: (...) Telefoanele n-au fost la noi.

M.: Nimeni n-a avut telefon.

N.: Din câte știu eu, nu. (...)

Ținând seama de toate aceste aspecte, Curtea a apreciat că autenticitatea și acuratețea înregistrării efectuate de colaboratorul cu identitate protejată S. nu pot fi puse la îndoială de împrejurarea că, în ședința publică din data de 17 ianuarie 2017, cu prilejul ascultării înregistrării, interpretul de limba maghiară a susținut că nu poate să efectueze traducerea în limba română, deoarece sunt voci suprapuse și calitatea înregistrării este slabă.

Așadar, în opinia instanței, există suficiente probe care confirmă veridicitatea discuțiilor înregistrate, astfel cum au fost traduse și redade în nota întocmită de interpretul de limba maghiară în faza urmăririi penale, inculpații neoferind argumente serioase care să justifice efectuarea unei expertize a vocii și vorbirii, în condițiile în care mijloacele de probă mai sus expuse au permis stabilirea identității interlocutorilor.

La individualizarea judiciară a pedepselor care au fost aplicate inculpaților s-a ținut seama, conform art. 74 alin. (1) din C. pen., de împrejurările concrete în care faptele au fost săvârșite, de gradul ridicat de pericol social al infracțiunilor amplificat de scopul urmărit (să se provoace în rândul participanților la festivitatea organizată în Târgu Secuiesc de Ziua Națională a României panică, dezordine, supunerea la batjocură a unor funcționari publici), de rezonanța socială deosebit de negativă a faptelor, respectiv de datele care caracterizează persoana fiecăruia dintre inculpați: fără antecedente penale, integrați social și familial.

În raport de aceste criterii, s-au aplicat inculpaților pedepse cu închisoarea orientate spre limita maximă prevăzută de lege.

La alegerea pedepselor complementare și accesorii, Curtea a avut în vedere că săvârșirea infracțiunilor de către inculpați, în condițiile descrise mai sus, dovedește incompatibilitatea cu exercițiul dreptului de a ocupa o funcție electivă publică sau o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, respectiv o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public (prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), k) din C. pen.).

Referitor la solicitarea Parchetului de a se constata că organizația, fără personalitate juridică pe teritoriul României, "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM și Asociația "E." - CIF 25683642 au caracter fascist, rasist și xenofob, în sensul art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 31/2002, republicată.

Constatându-se legal investită și competentă să soluționeze această cerere, în temeiul dispozițiilor art. 52 și art. 404 alin. (4) lit. i) C. proc. pen., Curtea, analizând actele și lucrările dosarului, a constatat că solicitarea Parchetului este fondată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a), b) din O.U.G . nr. 31/2002, republicată ", prin organizație cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob se înțelege orice grup format din trei sau mai multe persoane, care își desfășoară activitatea temporar sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinelor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, precum ura și violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase și inferioritatea altora, antisemitismul, incitarea la xenofobie, recurgerea la violență pentru schimbarea ordinii constituționale sau a instituțiilor democratice, naționalismul extremist. În această categorie pot fi incluse organizațiile cu sau fără personalitate juridică, partidele și mișcările politice, asociațiile și fundațiile, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerințele prevăzute la prezenta literă.

Prin simboluri fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe se înțelege: drapelele, emblemele, insignele, uniforme, sloganurile, formulele de salut, precum și orice alte asemenea însemne, care promovează ideile, concepțiile sau doctrinele prevăzute la lit. a)).

Din această perspectivă, în cauza Vona c. Ungaria (hot. din 9 decembrie 2013), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat următoarele:

"Crearea unui sentiment de neliniște, în grupuri de cetățeni, prin actul demonstrării verbale și vizuale a puterii realizat prin marșuri de intimidare, ca prim pași în realizarea unei anumite viziuni asupra "legii și ordinii" pe care vor să o instituie, îndreptățesc autoritățile să ia măsuri preventive pentru a proteja democrația împotriva celor ce amenință să submineze valorile fundamentale pe baza cărora o societate democratică funcționează, fără a aștepta subminarea efectivă a acestor valori ori recurgerea la violență, statul având dreptul de a acționa preventiv în cazul în care se stabilește că o astfel de mișcare a început să ia măsuri concrete în viața publică, incompatibile cu standardele Convenției și ale democrației."

Făcând aplicarea acestor considerații în speța de față și raportându-se la situația de fapt anterior expusă, Curtea a reținut ca pertinentă concluzia procurorului în sensul că activitățile, acțiunile, manifestațiile organizate și/sau desfășurate pe teritoriul României sub însemnele și folosind simbolurile "Mișcării de Tineret 64 de Comitate" - HVIM Ungaria, au avut drept scop promovarea în comunitățile de etnici maghiari din zona Transilvaniei a unor idei, concepții și direcții de acțiune naționalist-extremiste, plasând organizația, fără personalitate juridică pe teritoriul României, "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" HVIM și Asociația paravan "E." (Oastea Sfântului Ladislau n.n.) în categoria organizațiilor cu caracter fascist, rasist și xenofob, în sensul art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G . nr. 31/2002, republicată.

Pe lângă mijloacele de probă anterior expuse, instanța a avut în vedere și alte elemente certe care conduc în mod rezonabil la această concluzie.

Astfel, în cursul anului 2014, pe pagina de Facebook a HVIM Transilvania a fost postat un comunicat intitulat "Susținere patriotică a Rusiei". În textul comunicatului au fost evidențiate mesaje de susținere la adresa separatiștilor pro-ruși din Ucraina, dar și de solidarizare:

"În contrast cu principiile liberale occidentale și sub semnul dreptății, îi susținem pe rușii care luptă pentru libertatea lor! Afirmăm că Ucraina Subcarpatică nu este Ucraina, Pământul Secuiesc nu este România! Trebuie să devenim luptători pentru libertate și să luptăm pentru independența noastră, ca vârf de lance al Estului!". Comunicatul este însoțit de două fotografii în care membrii HVIM Transilvania, mascați și înarmați încadrează câte un banner pe ale căror laturi se află drapelul rusesc și drapelul secuiesc.

În data de 10 martie 2014, inculpatul B. împreună cu alți membri ai HVIM Transilvania, au fost implicați într-o confruntare violentă cu jandarmii aflați în dispozitivul de asigurare a ordinii publice, cu prilejul manifestației pro-autonomiste desfășurate sub egida "Zilei Libertății Secuilor" la Târgu Mureș.

"Noi în timp ce în discursul public, opozabil etnicilor români și autorităților naționale, prin cerința autonomiei Ținutului Secuiesc s-ar urmări obținerea unei autonomii administrative a regiunii în cadrul statului național unitar român, mesajul promovat în rândurile etnicilor maghiari, privitor la același subiect, este pe deplin sintetizat de discursul președintelui Consiliului Național al Secuilor din 6 ianuarie 2012 de la Târgu Mureș:

"Pe limba Europei secolului XXI, Autonomia Ținutului Secuiesc exact asta înseamnă: statut național, independent, liber și legal. Aceste cuvinte să fie motoul luptei noastre pentru autonomie." (rezultat percheziție informatică - A.).

Același mesaj iredentist este promovat în cadrul taberelor organizate sub egida EE. prin vocea numitei FF., persoană indezirabilă pe teritoriul României în perioada 1994 - 1998: "A cere autonomia Ținutului Secuiesc fără modificarea granițelor înseamnă că maghiarii sunt de acord cu Tratatul de la Trianon".

Totodată, s-a remarcat faptul că, sub paravanul păstrării tradițiilor și culturii maghiare în rândul comunităților de etnici maghiari din România, manifestările culturale, comemorările, spectacolele de muzică și poezie organizate de membrii

HVIM Transilvania sau la care aceștia au participat conțin și transmit un puternic mesaj antiromânesc.

Elocvent, în acest sens, este modul insistent, șicanator pentru autoritățile române, în care se omagiază memoria scriitorului maghiar GG. - condamnat la moarte în contumacie de Tribunalul Cluj în anul 1946 pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 2 lit. c) raportat la art. 3 alin. (2) și (4) din Legea nr. 312/1945 (dezastrul țării prin săvârșirea de crime de război constând în ordonarea sau săvârșirea de represii colective sau individuale din motive rasiale asupra populației civile, actuala infracțiune prev. de art. 440 alin. (1) lit. a) din C. pen.) constând în aceea că, în septembrie 1940, a determinat prin instigare pe locotenentul ungar, pe nume HH., să aresteze șase locuitori din localitatea Sucutard, iar mai apoi să execute patru dintre aceștia (doi români și două evreice) în localitatea Țaga, respectiv a instigat și provocat măcelul de la Mureșenii de Câmpie, când soldați unguri, conduși de locotenentul II., au ucis 11 persoane civile. Prin Decizia nr. 1761/2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. x/2008, s-a respins, ca nefondat, recursul declarat împotriva Sentinței penale nr. 35/2008 a Curții de Apel Cluj, prin care s-a respins cererea de revizuire formulată împotriva Sentinței penale nr. 1/1946 pronunțată în cauză de Tribunalul Poporului Cluj.

În prezent, membrii HVIM Transilvania efectuează presiuni asupra autorităților locale pentru schimbarea denumirii parcului "Millenium" din Târgu Secuiesc în parcul "GG.", cu justificarea că "nu trebuie să ne fie frică, nu recunoaștem România, așadar nici legile ei!". "Nu întâmplător am ales pe GG. deoarece pe lângă steaguri (secuiești) pentru conducerea română el este al doilea spin, și după moartea sa le este frică de el, noi putem să primim putere din cărțile scrise de el, ceea ce ne unește" (declarația lui O., purtătorul de cuvânt al HVIM, din 20 iunie 2014 făcută pe fondul protestelor organizate la Tg. Secuiesc împotriva deciziei Curții de Apel Brașov prin care arborarea steagului secuiesc în spații publice a fost declarată ilegală).

De asemenea, la invitația inculpatului B., formația de muzică rock "KARPATIA" (interzisă în Slovacia) a concertat în repetate rânduri cu prilejul diferitelor evenimente, destinate exclusiv etnicilor maghiari, organizate de HVIM în Transilvania. Solistul acestei formații, JJ., a fost trimis în judecată la finele anului 2015 pentru săvârșirea infracțiunii de "promovare, în public, a cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unei infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război sau promovarea, în public, de idei, concepții sau doctrine fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe". În sarcina acestuia s-a reținut faptul că, în mod sistematic, dar în special cu ocazia concertului susținut la Miercurea Ciuc în data de 6 iunie 2014, prin inserarea ideilor ultranaționaliste și antiromânești în versurile cântecelor, dar și prin dialogul solist-public, a indus o stare de surescitare a auditoriului, care creează în mentalul colectiv (compus în majoritatea din tineri maghiari) sentimente revanșarde, fiind astfel ușor de speculat ideile revizionist-separatiste prin chemări repetate la luptă ale maghiarilor (secuilor) pentru redobândirea teritoriilor pierdute, după modelul Peninsulei Crimeea, dar și prin luptă armată, negarea actualei ordini constituționale prin contestarea vehementă a prevederilor Tratatului de pace de la Trianon din anul 1920, jignirea românilor considerați "cotropitori" și "opincari", scandarea sloganului "Ținutul Secuiesc nu e România" etc.

Însăși denumirea Mișcării HVIM are conotații revizioniste întrucât "cele 64 de Comitate" reprezintă teritoriile care au aparținut "Sfintei Coroane a Ungariei" înainte de Tratatul de la Trianon (1920), între acestea figurând și regiuni din România: Alba, Arad, Bihor, Bistrița Năsăud, Brașov, Caraș-Severin, Ciuc, Cluj, Covasna, Făgăraș, Hunedoara, Maramureș, Mureș, Odorhei, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Târnava Mică, Târnava Mare, Timiș și Turda.

Curtea a mai constatat că, prin intermediul Asociației "Oastea Sfântului Ladislau" (E. - organizație paravan pentru HVIM în Transilvania) al cărei președinte este B., se colectează contribuțiile voluntare de 2% din impozitul pe venitul anual al etnicilor maghiari și se finanțează activitățile/acțiunile/manifestațiile desfășurate pe teritoriul României în numele și pe seama, respectiv, prin folosirea însemnelor și simbolurilor HVIM, menite a face cunoscute și promova în public, prin propagandă, dezideratele Mișcării.

Față de toate aceste considerente, în temeiul art. 404 alin. (4) lit. i) C. proc. pen. raportat la art. 52 C. proc. pen., s-a constatat că organizația, fără personalitate juridică pe teritoriul României, "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM și Asociația "E." - CIF 25683642 au caracter fascist, rasist și xenofob, în sensul art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 31/2002, republicată.

De asemenea, s-a dispus confiscarea de la inculpatul B. a bunurilor care intră sub incidența dispozițiilor art. 1 din O.U.G. nr. 31/2002.

*****

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel, în termen legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Structura Centrală și inculpații B. și A., care au criticat soluția instanței pentru motive de nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de apel, expuse în cererea scrisă și susținute oral în cursul dezbaterilor, Ministerul Public a invocat netemeinicia schimbării de încadrare juridică a faptelor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații B. și A. și

a soluției de achitare dispusă față de aceștia pentru faptele ce au făcut obiectul actului de sesizare.

S-a arătat că, în contextul omisiunii de analizare a unor mijloace de probă legal administrate și al unei redări parțiale a secvenței relevante a discuțiilor purtate la data de 10 octombrie 2015 între B., A., M., N. și F., instanța de fond a reținut o stare de fapt care diferă de cea expusă în rechizitoriu exclusiv sub două aspecte, și anume: natura dispozitivelor și a consecințelor presupuse de utilizarea acestora în public, în data de 1 decembrie 2015.

Astfel, dacă în faza de urmărire penală s-a reținut faptul că discuțiile din data de 10 octombrie 2015 și mijloacele de probă administrate converg către concluzia intenționării detonării în public, în data de 1 decembrie 2015, a unor dispozitive explozive improvizate (DEI) care, chiar în forma lor constructivă cea mai simplă (având în compoziție doar o singură petardă FP3, aflată în categoria a 3-a de risc, dispusă între bile de airsoft), prezentau potențial de vătămare corporală a persoanelor aflate în proximitatea locului de detonare, prin impactarea globului ocular ori a altor organe sensibile, instanța de fond a reținut faptul că acțiunea violentă care urma să se desfășoare conform discuțiilor din data de 10 octombrie 2015 (prin utilizarea de materiale pirotehnice, și nu a unor DEI) era în măsură să provoace în rândul participanților la festivitatea organizată în Târgu Secuiesc de Ziua Națională a României panică, dezordine, supunerea la batjocură a unor funcționari publici.

Făcând trimitere la dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. c), art. 33 alin. (1) lit. c) și Anexa 1 a H.G. nr. 1.102/2014, Ministerul Public a subliniat că, potrivit datelor înscrise de producător pe eticheta articolelor pirotehnice din categoria F3, achiziționate de inculpatul A. în vederea detonării în public în data de 1 decembrie 2015, distanța minimă de securitate este de 15 metri, iar cea maximă de 25 de metri. Aceasta înseamnă că lipsa oricăror consecințe asupra integrității corporale și/sau sănătății persoanelor, inclusiv sub aspectul nivelului de zgomot admis, era condiționată de utilizarea respectivului gen de articole pirotehnice în spații deschise și la o distanță de cel puțin 15 m. de orice persoană.

Or, distinct de termenii în care s-au purtat discuțiile din data de 10 octombrie 2015 și care au vizat detonarea în public a ceea ce literatura de specialitate califică, terminologic, ca fiind "dispozitive explozive improvizate", raportul de constatare tehnico-științifică efectuat în cauză relevă că topografia zonei centrale a municipiului Târgu Secuiesc nu asigură, în niciun punct, zona de siguranță pentru detonarea în condiții de securitate a unui articol pirotehnic FP3 (și cu atât mai puțin a unor DEI), cu prilejul unor festivități de natura celor prilejuite de sărbătorirea, la 1 decembrie 2015, a Zilei Naționale a României, când întregul perimetru de referință urma să fie ocupat de cetățeni de etnie română, spectatori și participanți la festivitate.

Din această perspectivă, subliniind practica ultimilor ani în care, de Ziua Națională a României, la Târgu Secuiesc participă la festivități doar cetățenii de etnie română, cei de etnie maghiară boicotând festivitățile prin neparticipare și arborarea de drapele negre la ferestrele locuințelor, s-a apreciat lipsită de fundament susținerea inculpaților în sensul că nu aveau cum să intenționeze detonarea în public a unor DEI, întrucât s-ar presupune că, prin aceasta, ar fi urmărit implicit vătămarea concetățenilor de etnie maghiară.

Împrejurarea că discuțiile din data de 10 octombrie 2015 au vizat confecționarea, din articole pirotehnice interzise la deținere, și detonarea în public a unor dispozitive explozive improvizate, și nu a unor petarde în forma lor constructivă omologată rezultă, în opinia acuzării, și din cuprinsul raportului de constatare tehnico-științifică efectuat în cauză. Acest mijloc de probă a evidențiat că ansamblurile tehnice în compoziția cărora intră, alături de amestecuri explozive de substanțe în formă constructivă standardizată (articole pirotehnice FP3), cel puțin un element neomologat din categoria sursă de energie (acumulator, baterie etc.) ori sistem de inițiere (electric, fitil etc.), reprezintă dispozitiv exploziv improvizat.

Confecționarea unui DEI are la bază doar aspecte legate de producerea de victime, accidentați, panică, distrugerii materiale, etc. fără să existe impuse alte cerințe și, în majoritatea cazurilor, efectul scontat se realizează prin supradimensionarea cantității de substanță explozivă/amestec exploziv de substanțe obținut fie prin alăturarea unor ansambluri explozive omologate (situația de față), fie obținute prin delaborarea acestora.

Or, deși instanța de fond a reținut în mod corect faptul că "explozivii obținuți prin amestecurile de substanțe conținute de articolele pirotehnice se încadrează în prevederile art. 346 C. pen.", în mod greșit nu a dat aceeași valoare juridică explozivilor reprezentați în forma constructivă a unor DEI, realizate prin alăturarea mai multor articole pirotehnice aflate în forma lor constructivă standardizată.

În cauză rezultă că inculpații au convenit confecționarea a cel puțin trei dispozitive explozive improvizate ("pizza" în termenii conspirativi utilizați de inculpați), capabile să "explodeze telefonul", să "spargă gheața", în realizarea cărora urmau să fie folosite "cel puțin 3 - 4" sau "câte 10" articole pirotehnice FP3 asamblate în "cutiuțe rezistente", "tâmpenii din alea de cupru", prin utilizarea ca surse de energie a unor "baterii" sau "acumulatori", iar ca mijloace de inițiere a unor "fitile", dispozitive explozibile improvizate ce urmau să fie acționate electric sau prin telefon de la distanță, scopul urmărit fiind nu doar acela de a crea "panică, dezordine, supunerea la batjocură a unor funcționari publici" ci și de a determina

autoritățile statului să nu mai organizeze niciodată ("n-or să mai facă niciodată") festivități de Ziua Națională a României în Târgu Secuiesc, amploarea acțiunii planificate fiind sintetizată de dorința inculpaților în a provoca culcarea pe burtă a tuturor participanților la eveniment ("toată lumea să se culce pe burtă") într-un scenariu al evenimentelor ce ar urma să fie difuzat și de BBC ("o să se spună că Târgu a fost atacat de teroriști", "toată lumea ar vorbi de noi", "ar fi ceva ce ar difuza și BBC).

Instanța de fond a exclus în mod nejustificat declarațiile martorului N. din data de 20.01.2016 și a ignorat însuși conținutul discuției din data de 10 octombrie 2015, în cuprinsul căreia era detaliat modul de concepere a dispozitivului exploziv improvizat ce urma a fi detonat la 1 decembrie 2015, dar și procesul-verbal din data de 12 noiembrie 2015, întocmit de colaboratorul autorizat "S.". În plus, declarațiile inculpaților însși confirmă faptul că discuția din data de 10 octombrie 2015 a privit confecționarea și detonarea în public a unor dispozitive explozive improvizate cu ocazia manifestațiilor prilejuite de sărbătorirea Zilei Naționale a României, în modalitatea descrisă, inculpații contestând doar caracterul serios al acestor discuții.

Declarația martorului M., care a arătat, în fața instanței, că la 10 octombrie 2015 "A. a vorbit despre faptul că poate să facă un dispozitiv din petarde", însă în scopul de a fi folosit la jocul de airsoft, este contrazisă atât de conținutul discuțiilor analizate, cât și de acțiunile ulterioare întreprinse de inculpatul A. în realizarea acțiunii violente convenite a avea loc la data de 1 decembrie 2015.

Astfel, inculpatul A. a efectuat demersuri pentru achiziționarea unui telefon mobil de pe site-ul "rezistent telefon.ro" (în condițiile în care, cu ocazia perchezițiilor efectuate la domiciliul/reședințele sale, au fost identificate și ridicate un număr de 5 astfel de terminale mobile și 10 cartele SIM), precum și o cantitate impresionantă de materii explozive (articole pirotehnice aflate în categoriile a 2-a și a 3-a de risc, interzise la deținere persoanelor fizice și juridice care nu au calitatea de pirotehnician, ce conțineau amestecuri explozive de substanțe în diferite configurații).

Utilizarea unui terminal mobil, ca mijloc de inițiere pentru D.E.I., este doar una din versiunile scenariului în care, pentru inițierea materiei explozive, s-au mai avut în vedere, ca variante de lucru, folosirea unui fitil, a unui acumulator ori a temporizorului de 12 V. Mai mult, la momentul percheziției efectuate la adresa sediului social al S.C.P. S.R.L., pe biroul de lucru, deosebit de telefonul mobil dual SIM utilizat de inculpat și un al doilea terminal mobil, fără cartelă, găsit pe un raft, au mai fost identificate alte 3 telefoane mobile, din care două, nu erau prevăzute cu cartele SIM, precum și un număr de 6 cartele SIM, dintre care 2 (două) fuseseră debitate prin decuparea marginilor din plastic pe care se găseau inscripționate seriile de identificare, împrejurare de natură a sugera faptul că, la momentul percheziției, inculpatul A. trecuse la punerea în executare a rezoluției infracționale având ca obiect confecționarea DEI.

Abilitățile inculpatului A., în a confecționa dispozitive explozive improvizate a căror inițiere se realizează electronic, au fost confirmate în urma perchezițiilor efectuate asupra sistemelor informatice ridicate din posesia sus-numitului cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate la locuința/reședințele acestuia în data de 30 noiembrie 2015, ocazie cu care, pe lângă tehnologia necesară confecționării unor astfel de dispozitive, au fost identificate fotografiile și filmări video înfățișându-l pe inculpat în timpul realizării lor.

Prin urmare, din conținutul acestor mijloace de probă, rezultă dincolo de orice dubiu intenția inculpaților de confecționare a unui dispozitiv exploziv improvizat ce urma a fi detonat în public în data de 1 decembrie 2015 și nicidecum intenția lor, reținută de instanță, de a procura materiale pirotehnice (petarde) interzise la deținere cu scopul de le detona în public în forma lor constructivă omologată (standardizată), în timpul paradei militare care urma să aibă loc în ziua de 1 decembrie 2015, la Târgu Secuiesc.

Ministerul Public a apreciat, de asemenea, că analiza discuțiilor din data de 10 octombrie 2015 nu se poate face independent de discuțiile din data de 19.08.2015, pe care membrii HVIM le-au avut cu L. (persoană al cărui nume a fost invocat pe parcursul discuțiilor din data de 10 octombrie 2015 ca furnizor al "rețetei pentru pizza").

Prin urmare, se dovedesc ca fiind dincolo de orice dubiu intenția și demersurile inculpaților de a utiliza pentru acțiunea planificată pentru data de 1 decembrie 2015, pe de o parte, o altă categorie de articole pirotehnice nu doar interzisă la deținere persoanelor fizice, ci și mult mai puternică decât articolele pirotehnice aflate în categoria I de risc, iar pe de altă parte de a potența/maximiza efectul exploziv al amestecului de substanțe conținut de respectivul gen de articole pirotehnice, prin alăturarea mai multor astfel de articole în cadrul unui DEI.

Dacă s-ar fi intenționat de către inculpați doar crearea de "panică, dezordine, supunerea la batjocură a unor funcționari publici", așa cum a reținut instanța de fond, ar fi fost suficientă utilizarea unor articole pirotehnice din categoria I de risc (FI, TI, PI), permise la deținere persoanelor fizice cu vârsta peste 18 ani, și nu confecționarea unor DEI prin alăturarea mai multor articole pirotehnice din categoria F3, ale căror efecte produse în public asupra integrității corporale și sănătății persoanelor participante ar fi fost de necontrolat.

Cât privește dispozitivul de inițiere și temporizare a impulsurilor electrice, ridicat în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului A., parchetul nu a contestat faptul că este folosit în competițiile de airsoft, însă a evidențiat faptul că circuitul electric aflat în componența respectivului dispozitiv (și nu întreg dispozitivul) era capabil să inițieze de la distanță orice dispozitiv exploziv improvizat, astfel că inculpații dețineau "tehnologia necesară declanșării de la distanță" a unui DEI.

S-a mai arătat că instanța de fond a omis să analizeze împrejurarea că, după mai bine de o lună și jumătate de la discuțiile ce avuseseră loc în data de 10 octombrie 2015, în timpul perchezițiilor ce se efectuau la sediul social al firmei deținute de inculpatul A., inculpatul B. (aflat în afara țării) nu s-a gândit la un alt motiv al acțiunilor derulate de autorități decât cel având legătură cu înțelegerea privind confecționarea unor DEI intervenită la data de 10 octombrie 2015. Dialogul inculpatului cu martorul M. a justificat teza acuzării privind motivul pentru care, la perchezițiile domiciliare efectuate la data de 30 noiembrie 2015, nu s-a reușit identificarea unui număr de 15 articole pirotehnice FP3 din cele achiziționate ilegal de inculpatul A. în cursul lunii noiembrie 2015.

În subsidiar, Ministerul Public a apreciat că, raportat la starea de fapt reținută de instanța de fond, schimbarea încadrării juridice a faptelor de instigare, respectiv, tentativă la infracțiunea de atentat împotriva unei colectivități săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004, ar fi trebuit făcută în prevederile art. 32 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 535/2004 potrivit căroră:

"constituie, de asemenea, acte de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, producerea, deținerea de dispozitive explozive de orice fel, în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1)" (în scopul de a intimida populația sau de a constrânge o autoritate publică să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act, respectiv organizarea pe raza localității Târgu Secuiesc de festivități cu ocazia sărbătoririi Zilei Naționale a României).

Potrivit art. 34 din Legea nr. 535/2004, tentativa faptelor prevăzute la art. 32 se pedepsește, considerându-se tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii acestor infracțiuni.

Atât actul procurării, de către inculpatul A., de articole pirotehnice din categoria a II-a și a III-a de risc, cât și celelalte activități circumscrise sferei "luării de măsuri" materializate în prezența, pe biroul de lucru aparținând inculpatului de la sediul firmei P. S.R.L., a mai multor telefoane mobile și cartele SIM debitate mecanic, alături de articolele pirotehnice din inventarul cărora lipseau un număr de 15 bucăți, sunt asimilate, potrivit art. 34 din Legea nr. 535/2004, tentativei la infracțiunea prev. de art. 32 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 535/2004.

Inculpatul B. a solicitat achitarea sa sub aspectul săvârșirii infracțiunii de instigare la infracțiunea prevăzută de art. 47 C. pen. raportat la art. 37 alin. (1) din Legea nr. 126/1995, schimbarea temeiului soluției de achitare pentru infracțiunea prevăzută de art. 397 alin. (2) C. pen. raportat la art. 47 C. pen., din art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. în art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. și înlăturarea din dispozitivul hotărârii apelate a constatărilor cu privire la caracterul fascist, rasist și xenofob a organizației "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM și a Asociației "E." - CIF 24683642.

Astfel, în ceea ce privește acuzația de instigare la infracțiunea de "acțiuni împotriva ordinii constituționale, inculpatul B. a arătat că prima instanță a reținut, în mod corect, că acțiunile inculpaților nu erau de natură să schimbe ordinea constituțională ori să slăbească puterea de stat. Cu toate acestea, schimbarea încadrării juridice a faptei s-a realizat contrar raționamentului exprimat de judecătorul fondului în considerentele hotărârii apelate; din moment ce instanța de fond a apreciat ea însăși că acțiunea violentă discutată de inculpați nu a fost concepută în scopul schimbării ordinii constituționale ori în scopul îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, atunci nici încadrarea juridică dată de acuzare, nici încadrarea juridică nou atribuită prin hotărârea apelată nu reprezintă încadrări juridice corecte.

În condițiile în care prima instanță a considerat că discuția coinculpaților (cu condiția punerii în executare) avea strict aptitudinea de a conduce la săvârșirea infracțiunii de ultraj sau de tulburare a ordinii și liniștii publice, atunci schimbarea de încadrare juridică trebuia să vizeze una dintre aceste două infracțiuni.

Pe de altă parte, chiar prin prisma încadrării juridice cu privire la care prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare, temeiul achitării a fost stabilit în mod greșit, întrucât fapta de care este acuzat inculpatul B. nu există, respectiv nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", astfel că se impunea achitarea inculpatului în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., iar nu în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen.

În acest sens, apelantul inculpat a invocat:

- inexistența elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 397 alin. (2) C. pen. din dispozițiile evocate se desprinde o condiție esențială pentru a se putea reține infracțiunea analizată, respectiv, săvârșirea actelor de violență de către mai multe persoane împreună.

Pe cale de consecință, pentru reținerea variantei atenuate a infracțiunii este necesară cooperarea, în calitate de subiecți activi, a cel puțin trei persoane. Cu toate că legea nu prevede în mod expres numărul participanților, pe cale de interpretare, numărul acestora nu poate fi mai mic decât cel prevăzut de circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 lit. a) C. pen.

În prezenta cauză, există un singur presupus autor, respectiv inculpatul A., acuzat pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea prev. de art. 397 alin. (2) C. pen., iar inculpatul B. este acuzat de instigare la această infracțiune, astfel că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru a se putea reține existența fie și a unei tentative.

Infracțiunea de "Acțiuni contra ordinii constituționale" este o infracțiune de pericol concret, legătura de cauzalitate nu este prezumată, aceasta trebuind a fi dovedită, însă probatoriul administrat nu a demonstrat existența vreunei legături de cauzalitate între acțiunea inculpatului A. de a achiziționa materiale pirotehnice și discuțiile presupus purtate în cadrul întâlnirii cu privire la care se afirmă că ar fi avut loc în data de 10 octombrie 2015.

S-a mai arătat că infracțiunea de acțiuni împotriva ordinii constituționale este săvârșită cu intenție directă calificată prin scop, scop constând în schimbarea ordinii constituționale ori împiedicarea sau îngreunarea exercitării puterii de stat, și care nu poate fi reținut în cazul inculpatului B.

- lipsa rezoluției infracționale a inculpatului B. de comitere a instigării la săvârșirea faptei prevăzută de art. 397 alin. (2) C. pen. s-a susținut că inculpatul nu a luat hotărârea de a instiga la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, nefiind indicat niciun mijloc de probă din care să rezulte existența unei activități de instigare.

Traducerea înregistrării pe care instanța de judecată a avut-o în vedere ca mijloc de probă la pronunțarea hotărârii de condamnare nu concretizează vreo acțiune de determinare din partea inculpatului B., ci conturează o discuție în cadrul căreia gradul de implicare al fiecărui participant a fost egal. Or, pentru a se putea reține această formă a participației penale, prima instanță ar fi trebuit să identifice modalitatea în care s-a realizat "îndemnul", "incitarea" sau "determinarea", respectiv, să arate, în concret, în ce a constatat exteriorizarea intenției instigatorului. În plus, apelantul inculpat a subliniat imposibilitatea identificării vocilor în lipsa unei expertize realizate de un expert criminalist.

Or, pentru a se reține instigarea la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții: existența legăturii subiective între instigator și instigat; acțiunea de instigare să fie anterioară începerii executării acțiunii sau inacțiunii și să se refere la o anumită infracțiune care să fie săvârșită într-un anumit timp; instigatul să înceapă săvârșirea acțiunii la care a fost determinat sau să se fi abținut să efectueze acțiunea cerută de lege.

Prima condiție enunțată, respectiv aceea referitoare la existența legăturii subiective între instigator și instigat, implică determinarea cu intenție a instigatului să săvârșească o infracțiune; dacă ea include ca element un anumit mobil sau scop, atât instigatorul, cât și autorul, trebuie să îl cunoască și să acționeze în virtutea sa. Or, în speță, declarațiile martorilor audiați în ambele faze ale procesului (F., N., M.) coroborate cu împrejurări ce țin de vârsta celor doi inculpați ori de mediile sociale din care provin, evidențiază că inculpatul B. nu avea influența și capacitatea de a-l determina pe A. să săvârșească o anumită acțiune.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție, s-a arătat că nu există o acțiune de determinare și nici un raport de cauzalitate, având în vedere că inculpatul A. achiziționa în mod frecvent petardele presupus a fi utilizate în scopuri ilegale și că acestea erau utilizate pentru jocurile airsoft ori pentru petrecerea de revelion.

Nici cea de-a treia condiție nu este îndeplinită, deoarece inculpatul A. achiziționa în mod frecvent acest tip de material explozibil, destinat activității sale comerciale curente, iar materialele achiziționate nu aveau caracteristicile necesare pentru a fi apte să producă vătămări.

În ceea ce privește acuzația de instigare la infracțiunea de "operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept", inculpatul B. a apreciat netemeinică soluția de condamnare dispusă prin sentința apelată, arătând că din probele administrate nu rezultă săvârșirea unei instigări la infracțiunea menționată.

Sub un prim aspect, s-a arătat că discuția înregistrată în condiții neidentificate până în prezent și tradusă necorespunzător nu a avut loc la data de 10 octombrie 2015, aspect probat în cauză cu declarațiile martorilor care au confirmat situarea inculpatului B. într-o altă localitate la acea dată. Or, față de dispozițiile art. 371 C. proc. pen., acuzațiile nu pot fi extinse la discuții purtate în alte zile decât cea invocată, astfel că se impunea pronunțarea unei soluții de achitare în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

Inculpatul a criticat valoarea probatorie recunoscută de prima instanță înregistrării efectuată de colaboratorul cu identitate protejată S., în condițiile în care, pe de o parte, interpreta desemnată în cauză a susținut că nu se poate stabili cu certitudine conținutul acestei discuții, iar, pe de altă parte, transcrierea înregistrării ambientale s-a realizat direct în

limba română, deși ar fi trebuit să se procedeze mai întâi la transcrierea înregistrării în limba maghiară, și abia ulterior să se efectueze traducerea în limba română.

În această modalitate, sensul cuvintelor a fost denaturat, zgomotele ambientale nu au fost menționate, numele proprii ale localităților sau personalităților istorice menționate nu au fost redade în scris, discuția nefiind redată în contextul lingvistic și cultural al regiunii. În plus, în mod nelegal, odată cu transcrierea înregistrării, interpretul desemnat în cursul urmăririi penale a procedat și la identificarea participanților la întrunire, numindu-i "domn 1", "domn 2", "domn 3", "domn 4", "domn 5", deși interpretului nu îi este conferită aptitudinea de identificare a vocilor, atribuțiile acestuia limitându-se la efectuarea traducerii conținutului conversațiilor. Expertiza criminalistică a vocii și vorbirii este singura modalitate tehnică prin intermediul căreia poate fi identificată persoana vorbitorului, acest proces de identificare neputând fi realizat de către un interpret - traducător sau martor.

Colaboratorul sub acoperire, S., nu a dorit să răspundă la nicio întrebare care ar fi fost de natură să stabilească dacă inculpatul B. l-a determinat pe inculpatul A. să săvârșească vreo faptă prevăzută de legea penală, modalitate de abordare care ridică semne de întrebare asupra sincerității colaboratorului și, implicit, a probelor ce parvin de la acesta.

În al doilea rând, apelantul a arătat că nu a existat o instigare din partea sa, activitatea de achiziționare a materialelor pirotehnice fiind efectuată de inculpatul A. pe cont propriu, în scopul utilizării materialelor la jocurile de airsoft sau pentru Crăciun, între cei doi inculpați neexistând o legătură subiectivă.

În fine, instanța de fond nu a avut în vedere prevederile art. 396 C. proc. pen., art. 4 alin. (2) C. proc. pen. și art. 103 C. proc. pen., deși probele administrate în această cauză nu au fost apte să dovedească existența unei instigări din partea inculpatului B., dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În ceea ce privește constatarea caracterului fascist, rasist și xenofob a organizației "Mișcarea de Tineret 64 de comitate" - HVIM și a asociației "E.", inculpatul a susținut că soluția este neîntemeiată, având în vedere că cele două organizații nu au adus vreodată o atingere efectivă ordinii constituționale a României, patrimoniului României, autorităților țării noastre sau cetățenilor.

Dimpotrivă, probele administrate în cauză confirmă preocupările pozitive ale asociațiilor, concretizate în donări de sânge, organizarea de tabere pentru copii, oferirea unor cadouri copiilor nevoiași, comemorări, reamenajări de monumente, salubritatea pâinurilor, ajutorarea unor familii nevoiașe și a animalelor afectate de inundații, colectarea de alimente și îmbrăcăminte groasă cu ocazia Crăciunului - activități realizate pe bază de voluntariat. Imaginile difuzate în mass media, cu persoane care purtau cagule și despre care s-a susținut că aparțin grupării HVIM, au legătură cu Garda Maghiară, organizație distinctă de HVIM.

Inculpatul A. a solicitat desființarea sentinței apelate și achitarea sa pentru tentativa la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", prevăzută de art. 32 C. pen. raportat la art. 397 alin. (2) C. pen., în baza dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., iar pentru infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept", prevăzută de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126/1995, în baza dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen., întrucât fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

Referitor la tentativa la infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", inculpatul A. a susținut că achitarea sa pentru respectiva infracțiune ar fi trebuit întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., și nu pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen.

Sub acest aspect, s-a arătat că materialul probator administrat atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de fond reliefează faptul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea de care a fost acuzat.

Petardele găsite la domiciliul acestuia cu ocazia percheziției domiciliare din data de 30 noiembrie 2015 au fost achiziționate, în mare parte, cu mult timp înainte de data presupusei întâlniri din 10 octombrie 2015 cu scopul de a fi folosite, în principal, în cadrul jocurilor de tip airsoft la care participa în Ungaria, dar și cu ocazia sărbătorilor de sfârșit de an. În acest sens, apelantul a făcut trimiteri detaliate la succesiunea cronologică a achizițiilor și la discuțiile purtate cu martorul T.

Pe de altă parte, inculpatul a invocat drept unic scop al achiziției de petarde folosirea acestora la jocuri de tip airsoft, împrejurare ce rezultă din declarațiile martorilor M., W. și T.

S-a arătat că, dacă susținerile Parchetului ar fi fost reale, în sensul că inculpatul dorea să procure petardele pentru realizarea unui dispozitiv exploziv, ar fi trebuit ca, la momentul efectuării percheziției (la data de 30 noiembrie 2015, cu o zi înainte de data presupusului moment al detonării) respectivul dispozitiv să fi fost asamblat. Or, la acel moment petardele se aflau în cutiile în care fuseseră livrate, iar restul materialelor presupus destinate a fi folosite la confecționarea dispozitivului exploziv se aflau în locuri diferite, la o distanță considerabilă unele de celelalte.

Pe de altă parte, pentru scenariile menționate cu ocazia realizării experimentului judiciar, s-a pornit de la premise greșite, în sensul că s-ar folosi țeava de cupru (deși cu ocazia percheziției de la Estelnic s-au găsit țevi de fontă) ori cuie (deși găleata găsită cu ocazia percheziției din data de 30 noiembrie 2015, în atelierul firmei, conținea cuie extrase anterior din gardul unei proprietăți învecinate atelierului ori din cofrajele rămase în urma edificării unui garaj, păstrate pentru a fi predate pentru reciclare).

Prin urmare, în situația în care ar fi intenționat să creeze un dispozitiv exploziv, este sigur că la data de 30 noiembrie 2015, data efectuării percheziției domiciliare, organele de urmărire penală nu ar fi găsit presupusele componente în imobile diferite, aflate la o distanță considerabilă una de alta, ci un dispozitiv asamblat, pregătit pentru folosire.

În ceea ce privește informațiile găsite în calculatorul său, referitoare la modul de construire a unor "grenade" tip airsoft, organele de urmărire penală au omis să precizeze faptul că inculpatul organiza jocuri de airsoft, iar respectivele "grenade" se foloseau în timpul jocului. În mod asemănător, detonatorul era un echipament (sau sirenă) de airsoft, personalizat cu numele echipei Natu, Târgu Secuiesc, folosit la acest tip de jocuri fie la poligonul din Estelnic, fie la jocurile organizate în țară sau Ungaria.

În fine, expertiza pirotehnică efectuată în cauză nu s-a raportat în niciun fel la discuțiile purtate cu ocazia întâlnirii din presupusa dată de 10 octombrie 2015, ci a avut în vedere alte materiale (cupru în loc de fontă, materiale pirotehnice în loc de petarde) și alte condiții de realizare a dispozitivului exploziv.

Sub aspectul presupusei întâlniri din data de 10 octombrie 2015, la care s-ar fi stabilit demararea unor acțiuni de natură penală, apelantul a subliniat neidentificarea clară a datei la care a avut loc respectiva întâlnire, în condițiile în care acuzarea a omis să depună la dosarul cauzei suportul audio original cu care s-a făcut înregistrarea întâlnirii, iar probele administrate în cauză conduc la concluzia că întâlnirea a avut loc într-o zi din timpul săptămânii și nu sâmbăta, inculpatul B. era plecat din localitate la data de 10 octombrie 2015, iar în imobilul unde a avut loc întâlnirea membrilor HVIM au fost și angajați ai inculpatului, persoane ce nu lucrau sâmbăta sau duminica.

Din redarea discuțiilor nu rezultă cu certitudine faptul că afirmațiile au fost traduse în mod corect, întrucât traducătorul inițial și-a arogat drepturi de expert voce și vorbire, identificând persoanele participante iar, la momentul ascultării în ședința publică, traducătorul desemnat a precizat faptul că doar aproximativ 5% poate fi tradusă.

Faptul că întâlnirea membrilor HVIM nu a avut loc în data de 10 octombrie 2015 ar rezulta și din analiza conversației purtate (pe chat-ul site-ului de socializare Facebook) la data de 30 decembrie 2015 între martorul N. și soția inculpatului, dar și din declarațiile martorului anterior menționat.

În fine, apelantul a precizat că atât el, cât și ceilalți membri din cadrul HVIM au urmărit să ajute comunitatea din care fac parte, desfășurând activități caritabile cum ar fi, exemplificativ, donarea de sânge, strângerea de fonduri necesare organizării sărbătorilor de iarnă și ajutorării familiilor nevoiașe.

În ceea ce privește infracțiunea de "Operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept", prevăzută de art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 126/1995, inculpatul a arătat că nu există probe care să susțină acuzațiile aduse.

Pe site-ul societății vânzătoare S.C U. S.R.L, nu există, pentru petardele achiziționate, vreo mențiune privind obligația de deținere a unei autorizații, fapt ce rezultă și din discuțiile purtate cu martorul T. pe chat-ul IMessenger. Inculpatul nu a urmărit achiziționarea respectivelor petarde pentru a le utiliza în vreo activitate infracțională, ci strict pentru jocuri de airsoft și sărbătorile de Crăciun. Or, în condițiile în care inculpatul, pe de o parte, a fost indus în eroare de lipsa informațiilor cu privire la produsele comandate, iar pe de altă parte, scopul urmărit prin achiziționarea respectivelor petarde nu a fost unul infracțional (fapt ce rezultă și din cantitatea efectiv achiziționată), s-a apreciat că în cauză lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii și anume, vinovăția.

*****

Învestită în cel de-al doilea grad de jurisdicție, în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (5) și art. 421 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., Înalta Curte a procedat la readministrarea parțială a probatoriului testimonial, fiind reascultați nemijlocit, la solicitarea procurorului și a celor doi inculpați, martorii M. și N., precum și colaboratorul cu identitate protejată "S."

Totodată, la solicitarea Ministerului Public și a inculpaților A. și B. a fost administrată proba cu înscrisuri.

Prin încheierile din datele de 30 octombrie 2017 și 14 martie 2018, instanța de apel a respins cererea inculpatului B. de audiere a interpreților KK. și LL., respectiv, cererea ambilor inculpați de efectuare a unei expertize criminalistice voce și vorbire și cererea de efectuare a unei adrese către D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală, pentru a se înainta instanței suportul audio original pe care s-a efectuat înregistrarea discuțiilor purtate la data de 10 octombrie 2015, transcrierea integrală a acestora, precum și informații privind data, intervalul orar și modalitatea realizării înregistrării. Prin cea din urmă încheiere, instanța de apel a respins și cererea inculpatului B. de reaudiere nemijlocită a înregistrării discuțiilor purtate la

data de 10 octombrie 2015, considerentele avute în vedere la dispunerea tuturor acestor măsuri procesuale fiind expuse detaliat în cuprinsul celor două încheieri.

În ședința publică din data de 4 mai 2018, în temeiul dispozițiilor art. 420 alin. (4) C. proc. pen., Înalta Curte a procedat la ascultarea nemijlocită a inculpaților B. și A. La același termen de judecată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului B. de administrare a probei cu înscrisuri (articol de presă) și de ascultare, în calitate de martor, a numitului MM.

Premergător dezbaterilor în apel, Înalta Curte a pus în discuție schimbarea încadrării juridice a faptelor, atât în sensul invocat în subsidiar în apelul Ministerului Public, cât și în sensul reținerii, sub aspectul acuzației de tentativă la atentat contra unei colectivități, a incidenței dispozițiilor art. 33 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 535/2004. Poziția participanților procesuali cu privire la ambele chestiuni a fost expusă în cuprinsul încheierii din data de 15 iunie 2018.

*****

Examinând actele dosarului și sentința penală apelată atât prin prisma criticilor formulate, cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, în conformitate cu dispozițiile art. 417 alin. (2) C. proc. pen., Înalta Curte reține următoarele:

Particularitățile stării de fapt ce rezultă din probatoriul administrat pe parcursul procesului penal, corelate cu motivele efective de critică formulate de participanții procesuali în cel de-al doilea grad de jurisdicție, impun examinarea prezentei cauze din perspectiva prioritară a împrejurărilor faptice, cu caracter obiectiv, în care au fost comise activitățile incriminate și, subsecvent, din perspectiva elementelor de drept pertinente, esențiale pentru o corectă și completă caracterizare juridică a faptelor comise.

Chestiunile faptice proprii cauzei nu au fost contestate în apelul Ministerului Public, ale cărui motive de critică s-au limitat la semnificația juridică dată de prima instanță unora dintre aceste chestiuni și la efectele unei atare interpretări în planul calificării juridice a faptelor.

În schimb, căile de atac exercitate de inculpații B. și A. reflectă atât o contestare a unora dintre împrejurările de fapt esențiale pentru justa soluționare a cauzei (respectiv, data la care s-a purtat discuția incriminată, rolul concret al fiecărui participant la aceasta, caracterul serios al afirmațiilor acestora, finalitatea actelor subsecvente de procurare, de către A., a unor materiale pirotehnice), cât și a concluziilor primei instanțe cu privire la încadrarea juridică a faptelor.

În contextul căilor de atac astfel configurate, Înalta Curte apreciază necesară examinarea prioritară a circumstanțelor faptice proprii cauzei, cu accent pe elementele ce au făcut obiect de critică în apelurile declarate de inculpați, urmată de cenzurarea subsecventă a chestiunilor ce țin de încadrarea juridică a faptelor, astfel cum au fost expuse în toate apelurile declarate.

Prin urmare, reevaluând ansamblul probatoriului administrat pe parcursul fazei de urmărire penală și a celor două etape ale judecării, Înalta Curte apreciază că, sub aspectele esențiale ale cauzei - circumstanțe spațio-temporale, participanți, conținut al discuțiilor cu semnificație penală - instanța de fond a reținut o stare de fapt pe deplin concordantă elementelor ce rezultă din probatoriu.

Această stare de fapt constă în aceea că, la data de 10 octombrie 2015, la sediul S.C.P. S.R.L. situat în localitatea Târgu Secuiesc, județul Covasna, s-a desfășurat o ședință restrânsă a membrilor organizației intitulate "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" - HVIM Transilvania, la care a participat un număr redus de persoane (inițial șapte, ulterior cinci membri, respectiv, inculpații B. și A., alături de numiții F., N. și M.).

Cu acest prilej, pe fondul creionării acțiunilor pe care, în acord cu obiectivul declarat al Mișcării, membrii acesteia urmau a le desfășura cu ocazia manifestațiilor prilejuite de sărbătorirea Zilei Naționale a României, după plecarea a doi dintre participanți, inculpatul B. - președintele organizației HVIM Transilvania - a avansat ideea amplasării de către membrii Mișcării și detonării într-un loc public, la data de 1 decembrie 2015, în localitatea Târgu Secuiesc, a unor materiale pirotehnice.

În acest sens, B. i-a solicitat coinaltului A. informații privind posibilitatea amplasării unor petarde în locurile publice unde urmau să se întrunească românii, discuțiile pe această temă evoluând, progresiv, de la ideea amplasării unei petarde, însoțită de un cronometru, într-un tufiș sau copac, la aceea a montării a aproximativ 20 de bucăți în jurul unei statui și, în final, a aprinderii simultane a petardelor amplasate în mai multe locuri, cu ajutorul unui dispozitiv electronic. Interpelarea directă a inculpatului A., de către președintele organizației, cu privire la aceste opțiuni a fost motivată de pregătirea de specialitate a celui dintâi în domeniul electronicii, A. fiind de profesie tehnician electrician și posedând, prin urmare, cunoștințele necesare conceperii și punerii în executare a planului infracțional.

Date fiind, pe de o parte, autoritatea pe care funcția de conducere în cadrul organizației i-a conferea inculpatului B. în raporturile cu ceilalți membri, iar, pe de altă parte, similaritatea convingerilor și obiectivelor urmărite de aceștia, propunerea acestui inculpat a fost însușită de A. care, pe durata întâlnirii din data de 10 octombrie 2015, a expus sau cenzurat diferite scenarii privind amplasarea "petardelor" într-un loc public, iar ulterior acestei întâlniri, a procurat materialele pirotehnice și instrumentele necesare confecționării unui dispozitiv exploziv improvizat.

Astfel, în intervalul de timp 16 - 20 noiembrie 2015, inculpatul A. a achiziționat, de la S.C U. S.R.L Timișoara, un număr de 410 bucăți articole pirotehnice FP3, încadrate în categoria a 3-a de risc, ambalate în 20 de cutii a câte 20 de bucăți sigilate în țiplă, în seturi a câte 5 bucăți, plus 2 țiple a câte 5 bucăți (conținând cantitatea totală de 0,779 kg. amestec exploziv de substanțe) și, respectiv, câte 2 seturi de articole pirotehnice, încadrate în categoria a 2-a de risc (conținând cantitatea totală de 0,767 kg. amestec exploziv de substanțe).

O parte a acestei cantități de materiale pirotehnice a fost identificată la sediul S.C.P. S.R.L., iar o altă parte - la locuința numitului W., angajat al societății anterior menționate, căruia inculpatul A. i-a încredințat-o spre păstrare.

Perchezițiile efectuate, la data de 30 noiembrie 2015, la sediul societății administrate de cel din urmă inculpat și la domiciliul acestuia au condus și la identificarea a 5 telefoane mobile și a 10 cartele SIM, din care două fuseseră debitate prin decuparea marginilor din plastic pe care se găseau inscripționate seriile de identificare, precum și a unui dispozitiv de inițiere și temporizare a impulsurilor electrice de 12 V care, deși programat într-un modul ce permitea alegerea unor scenarii de joc airsoft (joc practicat de A.), putea fi utilizat ca dispozitiv de inițiere a unor materii explozive.

Pe parcursul lunii noiembrie 2015, inculpatul A. a achiziționat, totodată, un telefon mobil de pe site-ul "xxx.ro", restituit, ulterior, furnizorului pentru nerespectarea parametrilor de calitate.

În intervalul de timp 20 - 23 noiembrie 2015, inculpatul a accesat site-uri care prezentau modul de fabricare a unor "stink bombs" - bombe urât mirositoare utilizate de forțele de ordine din Statele Unite ale Americii pentru restabilirea ordinii publice în zonele de conflict.

a) Cu privire la data întâlnirii desfășurate la sediul S.C P. S.R.L.

Apelanții-inculpați B. și A. au susținut că discuția, a cărei înregistrare audio a fost pusă la dispoziția organelor de urmărire penală de către colaboratorul "S." (nume de cod) - discuție ce marchează consumarea actului de exteriorizare a hotărârii infracționale și de determinare la săvârșirea infracțiunii - a avut loc la o dată ulterioară celei de 10 octombrie 2015, indicată, inițial, de primul dintre inculpați ca fiind 13 octombrie 2015, dar, în final, neasumată explicit și concordant de către participanții procesuali.

Ambii inculpați au făcut trimitere, în acest sens, la elementele probatorii ce ar releva că B. nu s-a aflat în localitatea Târgu Secuiesc la data critică, dar și la incertitudinea ce ar plana asupra valorii probatorii a înregistrării ambientale evocate, în condițiile în care acest mijloc de probă nu a fost verificat printr-o expertiză de specialitate, identitatea presupușilor participanți nu a fost stabilită cu certitudine, iar traducerea afirmațiilor acestora, regăsită în nota de redare întocmită de traducător, a fost, pe alocuri, incorectă.

Evaluând susținerile inculpaților prin raportare la ansamblul probator administrat în cauză, Înalta Curte constată, similar primei instanțe, existența unei certitudini cu privire la desfășurarea primei etape a activității infracționale la data de 10 octombrie 2015.

Identificarea acestei date ca reper temporal al întâlnirii pe parcursul căreia B. și A., în prezența altor membri ai Mișcării, au luat hotărârea de a produce și amplasa un dispozitiv exploziv improvizat este confirmată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, de o probă directă - și anume propriile afirmații ale participanților la întâlnirea desfășurată la acea dată.

În acest sens, dialogul purtat de F. cu unul dintre membrii Mișcării, redat la pagina 18 a notei în cuprinsul căreia au fost traduse afirmațiile participanților și valorificat probator, în mod întemeiat, de către prima instanță, cuprinde o trimitere explicită, directă și lipsită de echivoc, la data de 10 octombrie ca fiind cea la care se poartă discuția analizată:

Domn 6: "Fondul camaraderesc, plătesc. "

Domn 2: "Dar e prea devreme"

Domn 6:

"Dar suntem în 10 octombrie",

Domn 2:

"Știu, dar mulți sunt rămași în urmă".

Este, de asemenea, pertinentă observația primei instanțe, în sensul că plasarea discuției la data de 10 octombrie 2015 este confirmată, circumstanțial, și de invocarea, de către participanți, a unor evenimente premergătoare întâlnirii analizate, respectiv, "absența unei simpatizant la ședința de vineri seara" (n.r. 9 octombrie 2015) ori evocarea, ca fapt recent, a Hotărârii nr. 81 din 8 octombrie 2015 a Consiliului Local Târgu Secuiesc, prin care s-a aprobat aderarea orașului la demersul municipiului Sfântu Gheorghe de a candida pentru titlul de Capitală Europeană a Culturii.

Deși nu au aptitudinea de a furniza informații care să demonstreze eo ipso data la care participanții la dialog au făcut aceste afirmații, cele din urmă elemente probatorii - coroborate cu informațiile certe desprinse din același dialog - consolidează indirect concluzia privitoare la data demersului ilicit supus judecării.

Înalta Curte remarcă, de altfel, faptul că afirmațiile punctuale anterior redate, privitoare la data întâlnirii desfășurate la sediul S.C P. S.R.L., nu au fost, în sine, contestate, inculpații B. și A. limitându-se la a invoca, în mod generic și teoretic, incertitudinea ce ar plana asupra datei efectuării înregistrării.

Sub acest ultim aspect, instanța de apel constată că, în toate declarațiile date pe parcursul procesului, inculpatul A. a admis, explicit sau implicit, teza purtării discuțiilor incriminate la data de 10 octombrie 2015.

Inițial, în faza de urmărire penală, inculpatul A. a plasat temporal acest moment "în octombrie/ noiembrie anul acesta" (declarație din data de 1 decembrie 2015), în "data de 10 octombrie 2015" (declarație din data de 5 aprilie 2016), pentru ca, în cursul judecării, să își nuanțeze depozițiile, susținând "nu pot să spun dacă aceasta (întâlnirea, n.r.) a avut loc la acea dată, deoarece, de regulă, noi nu ne întâlnim în weekend. E posibil ca întrunirea să fi avut loc în altă zi" (declarație din data de 20 septembrie 2016), respectiv, "Întâlnirea ce rezultă din înregistrarea respectivă a avut loc, însă nu pot să precizez nici data la care a avut loc și nici discuțiile..." (declarație din data de 4 mai 2018).

La rândul său, martorul N. a precizat expres, în faza de urmărire penală, că ședința desfășurată la sediul societății administrate de A. "a avut loc într-o zi de sâmbătă, întrucât eram toți în zi liberă, undeva la începutul lunii octombrie 2015" (declarație din data de 20 ianuarie 2016); în cursul judecării, martorul a precizat că întâlnirea critică a avut loc "În intervalul 8 - 15 octombrie 2015, nu îmi aduc aminte cu exactitate data..." (declarație din data de 7 octombrie 2016), respectiv, "...pe 10 octombrie, întrucât reamintindu-mi că la acea dată am fost cu soția la Brașov, așa cum rezulta și din pozele de pe telefonul meu, am concluzionat că, la aceeași data, după ce ne-am întors acasă, am fost apelat telefonic de B..." (declarație din data de 8 decembrie 2017).

În fine, martorul M. a precizat, în faza anchetei penale, că discuția supusă analizei a avut loc "în cursul lunii octombrie 2015, nu rețin data exactă..." (declarație din data de 1 decembrie 2015), poziție asumată implicit și în apel, când reascultat nemijlocit, și-a menținut declarațiile anterioare, susținând, însă, că nu își amintește nici data, nici conținutul discuțiilor purtate. În schimb, în depoziția dată în cursul cercetării judecătorești desfășurate în fața primei instanțe, martorul a arătat, în mod singular și contradictoriu, că "în mod sigur aceasta (întâlnire, n.r.) nu a avut loc pe data de 10 octombrie, deoarece în ziua respectivă am fost în excursie, în munți" (declarație din data de 7 octombrie 2016).

Înalta Curte califică aceste ultime susțineri ale martorului M. ca având un pronunțat caracter pro causa, orientat spre susținerea probatorie artificială a poziției inculpatului B. care, încă de la prima ascultare, a afirmat că, la data de 10 octombrie 2015, s-ar fi aflat în localitatea Tușnad unde, așa cum obișnuiește în fiecare a două sâmbătă din luna octombrie, se îndeletnicește cu vânzarea de varză, discuția incriminată purtându-se, în realitate, la o altă dată (indicată inițial ca fiind 13 octombrie 2015).

Un atare caracter al declarațiilor martorului M. rezultă din înregistrarea convorbirii telefonice purtate între acesta și numitul NN. la data de 01 decembrie 2015, ora 20:36:22, interceptată în baza Mandatului de siguranță națională nr. 005190 din 22 octombrie 2015 emis de Înalta Curte, declasificat, care evidențiază hotărârea neechivocă a membrilor mișcării de a-și coordona declarațiile date organelor judiciare, interlocutorul martorului afirmând, în acest sens: "(...) V-am zis de dimineață să nu folosiți cuvântul bombă", "(...) De asta am zis să ne consultăm înainte", "De fapt ce naiba e dispozitivul ăsta numit temporizator ...(...) E o sirenă, așa am scris, că e sirenă airsoft, așa trebuia să spui, fir-ar să fie. Citește comunicatele noastre și ghidează-te după ele, să nu stricăm ceva" .

Înalta Curte reiterează constatările primei instanțe, referitoare la calitatea interlocutorului martorului M., subliniind că NN. - președinte al Mișcării pentru Tineret 64 de Comitate - HVIM, membru al partidului parlamentar JOBBIK din Ungaria - este una din persoanele față de care autoritățile române au luat, în anul 2014, măsura restrângerii dreptului la liberă circulație pe teritoriul României pentru acțiuni ce afectează ordinea publică și securitatea națională, desfășurate în Transilvania în numele și pe seama HVIM.

Apărarea inculpatului B. sub aspectul locului în care s-ar fi aflat la data de 10 octombrie 2015 este infirmată de probatoriul administrat, împrejurare subliniată și de Curtea de Apel și necontestată explicit în cel de-al doilea grad de jurisdicție.

Declarațiile martorilor Z., AA. și BB., ascultați la solicitarea inculpatului, sunt lipsite de relevanță informativă, deoarece, așa cum întemeiat a reținut și instanța de fond, există suspiciuni temeinice de alterare coniventă a conținutului lor, sub aspectul decisiv al datei la care inculpatul s-ar fi deplasat, în mod real, pe raza localității Tușnad în scopul declarat.

Limitându-se la a face trimitere la conținutul depozițiilor din data de 24 februarie 2017 ale celor trei martori, examinate comparativ cu elementele faptice ce rezultă din notele de redare a înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate între inculpatul B. și martora Z. la datele de 17 septembrie 2016 și 18 septembrie 2016 (discuții interceptate în baza Mandatului nr. 004436 din 4 iulie 2016 emis de Înalta Curte), instanța de apel constată existența unor contradicții ce legitimează caracterizarea ca subiectivă a celei dintâi categorii de mijloace de probă și justifică, pe cale de consecință, înlăturarea sa din materialul probator.

Contradicția evidentă și neîndoielnică între certitudinea aparent afișată de martori în fața instanței de fond, cu privire la data la care ar fi achiziționat zarzavat de la inculpatul B., pe de o parte, și lipsa oricărei certitudini a martorei Z. cu privire la data reală a deplasării, afirmată explicit în înregistrarea convorbirilor telefonice, conjugată cu încercarea nedisimulată de corelare artificială, în aceleași discuții telefonice, a susținerilor martorei și inculpatului sub acest aspect, pe de altă parte, relevă o alterare de substanță a conținutului mărturiilor, incompatibilă cu valorificarea lor probatorie necritică în procesul de aflare a adevărului.

Apelantul-inculpat B. însuși nu a înțeles să combată probator statuările primei instanțe sub acest aspect, limitându-se la a alege pretinsa confirmare a poziției sale de către martorii anterior enumerați, alegație care, pentru considerentele expuse, este vădit neîntemeiată.

Considerente similare justifică și cenzurarea apărării apelantului B. cu privire la vehiculul utilizat pentru pretinsa sa deplasare la Tușnad.

Dacă inculpatul a susținut că s-ar fi deplasat, în acest scop, cu o furgonetă împrumutată de la M. în baza unei înțelegeri verbale intervenite cu 2 - 3 zile anterior datei de 10 octombrie 2015, martorul M. a precizat, în mod contradictoriu, fie că duba în discuție i-ar fi fost solicitată telefonic de către inculpat chiar în ziua deplasării (Declarație din 7 octombrie 2016), fie că nu își amintește să îi fi dat inculpatului vehiculul la data critică (declarație dată în apel, la 8 decembrie 2017).

În fine, se constată inadvertențe și sub aspectul circumstanțelor în care inculpatul ar fi intrat în posesia vehiculului la data pretinsă, B. susținând că a luat furgoneta din curtea martorului, cheile aflându-se în habitacul, în opoziție cu susținerile lui M.

În primă instanță, martorul a confirmat ipoteza vehiculată de apărare (fără a clarifica, însă, elemente esențiale, cum ar fi, exemplificativ, modalitatea de pătrundere a inculpatului în curtea imobilului în absența proprietarului sau mijlocul utilizat pentru obținerea cheilor, în condițiile în care pretindea că duba îi fusese solicitată telefonic, în absența sa), pentru ca, în apel, să susțină că B. nu avea posibilitatea să ia singur duba din curtea sa, ci era necesar să i-o ceară în prealabil, aceste ultime susțineri fiind, de altfel, și veridice.

Raportându-se la exigențele art. 103 alin. (1) C. proc. pen., Înalta Curte constată că probe directe, cu caracter obiectiv, cum ar fi înregistrarea dialogului ambiental realizată de colaborator, declarațiile unor participanți nemijlociți la evenimentele critice - N. și A. - și înregistrările convorbirilor telefonice purtate, ulterior comiterii faptei, de B. cu persoane din cercul său relațional relevă explicit sau, după caz, implicit, că întâlnirea ce a marcat luarea hotărârii de producere și amplasare a unui dispozitiv exploziv improvizat a avut loc la data de 10 octombrie 2015.

Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că înregistrarea dialogului purtat la sediul societății administrate de inculpatul A. și pusă la dispoziția acuzării de către colaboratorul cu nume de cod "S." nu este afectată de vicii de legalitate care să fi fost constatate și valorificate în camera preliminară.

Această înregistrare, a cărei administrare în procesul penal este permisă de dispozițiile art. 139 alin. (3) C. proc. pen., demonstrează, prin conținut, atât data la care s-a purtat discuția analizată, cât și prezența ambilor apelanți inculpați la această întâlnire, împrejurare pe care, în sine, nici B. și nici A. nu au negat-o. Din punct de vedere al valorii probatorii, înregistrarea supusă analizei reprezintă o probă directă, credibilă și fiabilă, care, coroborată cu declarațiile martorului N., demonstrează cu certitudine momentul de timp la care a debutat activitatea infracțională și rolul fiecăruia dintre inculpați.

Susținerea inculpatului A. privind imposibilitatea reținerii certe a datei desfășurării întâlnirii în absența suportului original pe care s-ar fi înregistrat discuțiile este neîntemeiată, de vreme ce nu suportul optic în sine - ca instrument - are aptitudinea de a face o astfel de dovadă, ci conținutul discuțiilor înregistrate pe acesta.

În fine, Înalta Curte apreciază necesar să sublinieze că, în condițiile în care inculpații nu au negat două aspecte obiective esențiale, și anume existența întâlnirii descrise și participarea lor directă la aceasta, în formula reținută de acuzare, asumându-și, așa cum se va demonstra în continuare, inclusiv afirmațiile ce le sunt atribuite, o ipotetică

desfășurare a acestei întâlniri la o dată diferită, dar plasată tot anterior actelor de achiziționare de materiale pirotehnice, nu ar avea, eo ipso, o minimă influență asupra existenței și caracterului penal al faptelor imputate.

În acord cu exigențele art. 317 C. proc. pen., obiectului judecății îi este subordonată activitatea obiectivă, concretizată în manifestările active ale unei persoane determinate în realitatea faptică, manifestări care, odată dovedită existența lor în conținutul faptic identic celui pretins de acuzare, își păstrează caracterul de obiect al judecății, chiar dacă data comiterii nu a fost stabilită cu precizie. Altfel spus, odată demonstrat că o conduită ilicită imputată prin rechizitoriul a fost adoptată într-o formă factuală identică celei reținute de acuzare, de persoana față de care se exercită acțiunea penală, o eventuală neconcordanță referitoare exclusiv la data la care s-ar fi realizat activitatea penală nu are, în sine, semnificația unei "modificări a obiectului judecății".

Factorul timp poate avea relevanță în clarificarea împrejurărilor cauzei fie atunci când el implică o verificare a alibiului acuzatului (și presupune verificări de fapt cu privire la acest alibi), fie atunci când, fiind inclus în conținutul constitutiv sau în cel calificat al unei infracțiuni, identificarea sa cât mai exactă are efecte în planul antrenării răspunderii penale.

Considerentele anterior expuse au, în speță, doar valoarea unor argumente de principiu, întrucât identificarea datei de 10 octombrie 2015 ca fiind cea la care a avut loc întâlnirea critică s-a realizat pe baza unor probe certe, alibiul inculpatului B. sub acest aspect nefiind confirmat de probe fiabile, credibile, astfel că Înalta Curte conchide că apărările inculpaților sub acest aspect sunt neîntemeiate.

b) Cu privire la activitățile concret desfășurate de inculpații B. și A. la sediul S.C.P. S.R.L.

Prezența celor doi inculpați în locația evocată și implicarea ambilor în discuțiile având ca temă amplasarea unor materiale pirotehnice într-un loc public, la data de 1 decembrie 2015, reprezintă împrejurări de fapt necontestate de apelanți.

Sub rezerva exprimată de B. în privința datei la care ar fi avut loc întâlnirea, atât acesta cât și A. au recunoscut în mod constant că au participat la întâlnirea desfășurată la sediul societății menționate și au discutat posibilitatea de a achiziționa materiale pirotehnice, de a confecționa din acestea un dispozitiv exploziv și de a-l amplasa în apropierea locului unde urma a se desfășura parada militară.

Poziția apărării se rezumă, în esență, la invocarea caracterului nesperios al afirmațiilor făcute cu prilejul întâlnirii analizate, afirmații menite, în opinia inculpaților, să testeze eventuala interceptare a discuțiilor de către autorități și reacția acestora din urmă în fața unui scenariu de tipul celui abordat "în glumă".

Similar primei instanțe, Înalta Curte nu identifică vreun argument obiectiv, care să susțină în mod credibil teza abordării jucândi cauza a subiectului amplasării unor materiale pirotehnice interzise la deținere într-un spațiu public, la o dată și într-o locație în care se estima că numărul de etnici români prezenți va fi semnificativ.

Afirmațiile inculpatului B., relevante din perspectiva activității de instigare imputate, au avut următorul conținut "Ce trebuie să mai discutăm 1 decembrie. Eu zic că ar fi suficient dacă s-ar arbora un singur steag "... Stai, că mai e ceva. Isti, (A., n.r.) n-am putea pune o petardă"... "Se poate monta un cronometru înainte cu două zile s-o puneți într-un copac sau într-un tufiș"... "Să montați vreo 20 de bucăți în jurul statuii"... "Să le pornească doi. Trebuie învățat, să fie ușor de ...S-ar putea din mai multe locuri"... "Vă închipuiți, tocmai când defilează!"... "să vă gândiți cum s-ar putea face acest lucru"... "În caz că nu poți comanda, am o cutie. Azi am găsit-o. Așa mi-a venit ideea...Mai mult, s-ar putea monta și mai încoace. Culcate ca...". "Și se poate porni de aici de sus, din geam".

Același inculpat a afirmat "Trebuie să facem în așa fel încât să avem mâinile curate în ziua respectivă"... "Dar trebuie să facem o încercare. Nu mănânci pizza cu poftă, doar o guști, vezi cum e...". "Mai ales dacă ai rețeta care trebuie pentru pizza", pentru ca, la sugestiile interlocutorilor privind variantele la care s-ar putea recurge pentru declanșarea dispozitivului să arate "Și nu trebuie pus neapărat în tufiș, se poate pune și în altă parte"... "Eu zic că înainte să mușcați o bucată mare trebuie să vedeți cum se poate mușca o felie"... "Dar trebuie făcut în așa fel încât să se aprindă mai multe simultan"... "Trebuie mai multe. Ca toată lumea să se culce pe burtă".

Răspunsurile lui A. (identificat în înregistrare cu apelativul "Isti") la întrebările directe adresate de B. sau reacțiile sale relevante la discuțiile purtate de cei prezenți au fost: "Mă interesez" (n.r. dacă se poate pune o petardă și monta un cronometru), "Eu n-am nici una" (la afirmația coinalpatului că are o cutie), "Mai e o chestie pe care aș putea să o fac. Internet mobil pe telefon, de pe telefon intru pe camera de jos, iar pe cameră mă uit la mulțime. Dar mă duc la Sfântu Gheorghe. Mă duc cu familia la Sfântu, iar de acolo apăs butonul"... "În cutie de pizza, în orice"... "O pungă de fornetti"... "Și chiar dacă nu facem cum am zis. Nu-mi spune mie că te-ar prinde cineva dacă o aprinzi și o arunci în tufiș, deoarece îi trebuie timp să bubuie, iar tu vei fi deja în stradă și până se dezmeticesc vei fi demult acasă"... "O arunci și pleci"... "de acolo iese un cablu, iar la capătul cablului e o bucată de fosfor... intră cei 12 volți...fitil, iar când ajunge la

fosfor, acesta se aprinde"... "Puteai să fixezi cronometru la ce am avut noi"... "Puteai să-l fixezi la maxim 24 de ore"... "Trebuie. Măcar un acumulator sau ceva".

Același inculpat a afirmat "Zoli (B., n.r) știi cum am putea rezolva cel mai simplu Nu trebuie să ieși, apeși și..."..."Nu trebuie, omule. Mă bag după perdea și văd unde e mulțimea"... "E cel mai ieftin și cel mai simplu. Îi mai trebuie doar o baterie"... " Eu am fitil, dar încă nu l-am încercat"... "Se poate face să se aprindă cel puțin 3 - 4 simultan și tot așa".

Evaluate atât individual, cât și corelat cu întrebările/susținerile ce le preced sau succed, afirmațiile anterior redade au un conținut neechivoc, apt a confirma eo ipso, în mod indubitabil, că subiectul abordat de cei doi inculpați a fost cel pretins de acuzare.

Chiar dacă, în redarea scrisă a dialogului, sunt evidențiate reacțiile amuzate ale unora dintre participanți (cum este cazul, de exemplu, al reacțiilor avute de fratele inculpatului B., consemnate la paginile 30, respectiv, 33 ale notei de redare), acestea sunt izolate și punctuale, insuficiente, prin urmare, pentru a susține credibil ipoteza glumei, susținută de apărare.

Prin opoziție, durata și consistența discuțiilor purtate pe tema amplasării unui dispozitiv exploziv, diferitele scenarii creionate și amplificarea lor progresivă odată cu evoluția discuțiilor, sunt împrejurări de fapt certe, evidențiate neechivoc de înregistrarea analizată și care confirmă faptul că propunerea inculpatului B. a fost discutată și dezvoltată în conținut de cei prezenți. În mod particular, inculpatul A. a fost cel care a oferit soluțiile tehnice necesare pentru punerea în executare a scenariului conceput și a cenzurat, din aceeași perspectivă tehnico-practică, unele dintre variantele vehiculate, împrejurare de natură a confirma faptul că pregătirea sa de specialitate a constituit motivul hotărâtor pentru care coinculpatul i s-a adresat direct încă din debutul discuției "Isti, n-am putea pune o petardă" și l-a determinat să își asume, în final, achiziționarea materialelor pirotehnice necesare.

Contrar susținerilor apărării, nu există dubii cu privire la autorii afirmațiilor incriminate, detaliate în precedent.

Identificarea persoanelor menționate în nota traducătorului cu apelativul "Domn 1" și, respectiv, "Domn 3" nu s-a realizat de către interpretul care a procedat la traducerea discuțiilor verbale înregistrate (a cărui activitate s-a rezumat la traducerea afirmațiilor făcute de participanți), ci a fost rezultatul unei analize coroborate a probatoriului, efectuată de procuror atât prin raportare la declarațiile martorului N., cât și la restul probatoriilor, analiză al cărei rezultat a fost consemnat în cuprinsul procesului-verbal din data de 20 ianuarie 2016 .

În declarațiile date, inculpatul A. nu a contestat, de altfel, că afirmațiile ce îi sunt atribuite i-ar aparține, invocând exclusiv caracterul neresios al acestora. În plus, interpelat în apel, acest inculpat a afirmat explicit că a ascultat înregistrarea dialogului ambiental din data de 10 octombrie 2015 și a constatat că sunt perceptibile auditiv zgomote sau afirmații real făcute de participanți, confirmând astfel, o dată în plus, fiabilitatea mijlocului de probă.

O poziție similară a avut și inculpatul B. care, în declarațiile date în faza de urmărire penală, în prezența apărătorului ales (relevantă, în mod particular, fiind declarația din data de 27 aprilie 2016), a precizat că discuțiile analizate s-au purtat în glumă, fiecare dintre cei prezenți venind cu o idee, una dintre acestea fiind "aceea de a pune petarde într-o cutie de pizza pe care s-o plaseze într-un coș de gunoi sau un tufiș".

O poziție asemănătoare a manifestat inculpatul și în primă instanță, în apel negând, însă, afirmațiile făcute, fără o minimă justificare obiectivă ("nu am folosit termenul pizza cu alt înțeles decât cel obișnuit", "nu s-au purtat discuții în glumă despre o explozie la Târgu Secuiesc").

Înalta Curte califică declarațiile date în apel ca fiind esențial orientate spre susținerea strategiei apărării referitoare la pretinsa incertitudine ce ar plana asupra înregistrării ca mijloc de probă și, din această perspectivă, apreciază aceste declarații ca nefiind apte să reflecte adevărul și să servească la lămurirea împrejurărilor relevante în cauză.

În condițiile în care conținutul propriu zis, obiectiv, al afirmațiilor incriminate nu a fost contestat, inculpații vehiculând doar ideea caracterului neresios al acestora, este incontestabil că ambii și-au asumat, fie constant și explicit (cum este cazul inculpatului A.), fie doar implicit (cum este cazul coinculpatului) afirmațiile atribuite, încercând numai să confere acestora o conotație diferită de cea atribuită de organul de urmărire penală, mai puțin incriminatoare.

Poziția inculpaților a survenit în contextul în care ambii au avut acces nemijlocit la conținutul înregistrării și au avut posibilitatea de a o asculta și a identifica acele pasaje ce ar fi ridicat eventuale suspiciuni, legitimând, în mod obiectiv, un demers procedural de tipul expertizei vocii și vorbirii. Sub acest aspect, în cazul lui B., face trimitere la convorbirile purtate de acesta cu OO. la data de 23 noiembrie 2016, respectiv, cu posesorul postului telefonic 4477XXXX la data de 29 noiembrie 2016 (discuții interceptate în baza Mandatului nr. 004436 din 4 iulie 2016 emis de Înalta Curte), din care rezultă fără echivoc faptul că apelantul-inculpat a ascultat și înțeles conținutul înregistrării în discuție.

Înalta Curte constată că nici eventualele erori pretins strecurate în traducerea unor nume sau denumiri indicate de traducători și nici apărările inculpaților cu privire la poziția lor subiectivă (ce va fi analizată în cele ce succed) nu modifică în substanță două elemente obiective, și anume termenii folosiți și înțelesul lor neechivoc.

În aceste coordonate probatorii, notând și faptul că, în ambele grade de jurisdicție, ambii inculpați au evitat în mod constant să indice - punctual și explicit - afirmațiile regăsite în înregistrare, ce ar ridica, în opinia lor, suspiciuni cu privire la autorul real sau, cel puțin, intervalele în care s-ar regăsi astfel de elemente, Înalta Curte apreciază că nu există date obiective, care să ridice în mod rezonabil dubii asupra autenticității înregistrării, fie în ansamblul său, fie în segmentele edificatoare pentru corelația realizată de acuzare între anumiți vorbitori și afirmațiile atribuite acestora.

Tocmai de aceea, efectuarea unei expertize criminalistice orientate spre cenzurarea generică a modului de identificare a unor vorbitori care nu au contestat, în conținut, afirmațiile ce le sunt atribuite, nu îndeplinește cerințele de relevanță și utilitate prevăzute de art. 100 alin. (4) lit. a), b) C. proc. pen.

În conformitate cu dispozițiile art. 172 alin. (1) C. proc. pen., efectuarea unei expertize criminalistice este condiționată, în principiu, de constatarea prealabilă a caracterului necesar al opiniei unui expert pentru clarificarea anumitor împrejurări ale cauzei, exigență care, în speță, ar fi fost îndeplinită numai grefată pe premisa reținerii eventualei insuficiențe a materialului probator pentru demonstrarea identității afirmațiilor incriminate.

O atare constatare nu a intervenit în cauză, în condițiile în care întregul probatoriu, grefat pe audieri de persoane, supus liberei aprecieri a organului judiciar, în condițiile prevăzute de art. 103 alin. (1) C. proc. pen., a relevat concordant aspectul analizat și a clarificat pe deplin faptul că apelanții inculpați au făcut afirmațiile analizate, pe care, de altfel, nu le-au contestat în substanță.

Demersul inculpaților, astfel determinat, demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul B. a fost cel care a conceput și transmis ideea realizării și amplasării unui dispozitiv exploziv, iar inculpatul A. a fost cel care, receptând propunerea, și-a asumat în mod efectiv punerea sa în practică.

Susținerea celui dintâi apelant, în sensul că activitatea de determinare ce îi este imputată nu ar realiza condițiile unei instigări pe relația cu A., deoarece discuțiile incriminate ar fi implicat și participarea altor persoane, este neîntemeiată. Așa cum s-a demonstrat în precedent, persoana interpellată direct, încă din debutul discuției, cu privire la posibilitatea amplasării unor petarde, a fost inculpatul A., element ce confirmă realizarea cerinței unei instigări individuale, realizată față de o persoană determinată, identificabilă și realizarea condițiilor proprii formei de participare prevăzute de art. 47 C. pen.

Faptul că, pe durata discuțiilor, B. s-a adresat și celorlalți participanți, utilizând formule plurale ("să va gândiți cum s-ar putea face", "eu zic că înainte să mușcați o bucată mare trebuie să vedeți cum se poate mușca o felie") nu modifică substanțial concluzia anterior enunțată, de vreme ce probatoriul administrat nu a demonstrat că acțiunea inculpatului-instigator ar fi avut ca efect și însușirea propunerii sale de către ceilalți participanți la discuție și, implicit, determinarea acestora să se implice direct în activitatea ilicită.

În schimb, în cazul inculpatului A., reușita activității de determinare a fost relevată de acțiunile sale ulterioare, întreprinse subsecvent și în baza discuțiilor avute la sediul S.C P. S.R.L., astfel cum se va analiza în cele ce succed.

c) Cu privire la activitățile ulterioare întâlnirii din sediul S.C P. S.R.L., concretizate în procurarea mijloacelor și instrumentelor necesare punerii în executare a rezoluției de concepere și amplasare a unui dispozitiv exploziv

Achizițiile de materiale pirotehnice efectuate de inculpatul A. în intervalul 16 - 20 noiembrie 2015, respectiv 410 bucăți articole pirotehnice FP3, încadrate în categoria a 3-a de risc, câte 2 seturi de articole pirotehnice, încadrate în categoria a 2-a de risc, corelate cu deținerea la domiciliu, în aceeași perioadă, a dispozitivului de inițiere și temporizare a impulsurilor electrice, la fel ca și accesarea, în perioada 20 - 23 noiembrie 2015, a unor site-uri care prezentau modul de fabricare a unor "stink bombs" reprezintă împrejurări cert stabilite de către instanța de fond, necontestate în al doilea grad de jurisdicție.

Inculpatul A. a recunoscut constant desfășurarea activităților anterior menționate, poziția sa rezumându-se, în esență, la negarea exclusiv a scopului urmărit, ce ar fi constat, din perspectiva apărării, în utilizarea materialelor pirotehnice la festivitățile prilejuite de celebrarea Anului Nou, respectiv, la practicarea jocului de tip airsoft.

Înalta Curte notează, sub un prim aspect, că efectuarea anterioară, de către același inculpat, a unor achiziții de materiale pirotehnice de la S.C U. S.R.L. nu are o relevanță particulară în cauză, de vreme ce este neîndoiește demonstrat că, subsecvent întâlnirii din data de 10 octombrie 2015, A. a avut inițiativa procurării unei cantități semnificative de materiale pirotehnice de tip FP3, interzise la deținere. Din această perspectivă, achizițiile precedente pot fi caracterizate ca factori favorizanți ai demersului incriminat, apți a facilita inculpatului identificarea rapidă a unui furnizor de materiale pirotehnice și relaționarea directă cu acesta.

Inculpatul A. a fost cel care a contactat firma vânzătoare și a solicitat livrarea materialelor pirotehnice incluse în categoriile 2 și 3 de risc, împrejurare demonstrată fără echivoc de schimbul de mesaje avut de acesta cu martorul T., reflectat în capturile de ecran înregistrate în baza Mandatului nr. 005190 din 22 octombrie 2015 emis de Înalta Curte (declasificat).

În al doilea rând, constată că indiferent de măsura în care inculpatul utilizase sau nu, în trecut, astfel de materiale pirotehnice la jocurile de tip airsoft, destinația materialelor concret achiziționate în luna noiembrie 2015 a fost cu certitudine una diferită, astfel cum rezultă din evaluarea întregului probatoriu administrat.

Nu există elemente obiective care să coroboreze afirmațiile inculpatului A. cu privire la destinația pretinsă a petardelor, în condițiile în care martorul N. - practicant al aceluiași tip de joc airsoft - a afirmat explicit că petardele "care ar putea răni participanții" nu erau folosite la jocul de airsoft (declarație din data de 8 decembrie 2017).

În schimb, faptul că atât materialele pirotehnice variate, achiziționate în luna noiembrie 2015, cât și încercările inculpatului A. de a obține informații din mediul on-line, cu privire la modalitatea de fabricare a unor bombe urât mirositoare, erau destinate și orientate spre fabricarea unui dispozitiv exploziv improvizat, rezultă din conținutul univoc al discuțiilor purtate la 10 octombrie 2015, coroborate cu propriile afirmații făcute de A. în convorbirea telefonică purtată la data de 20 noiembrie 2015, orele 11:54:57 cu persoana aflată la postul telefonic 0762XXXX ("Noi ne-am gândit la altceva pentru data de întâi, dar vom discuta ... am venit cu niște idei de nici nu ne-ar fi trecut prin cap înainte"), convorbire valorificată probator și de către prima instanță.

În același sens, sunt și declarațiile martorului N. care, cu ocazia ascultării sale în apel, a precizat că a discutat cu inculpatul B. pe software-ul gratuit Skype, ulterior întâlnirii din 10 octombrie 2015, inculpatul dorind să afle detalii despre stadiul în care se află procesul de confecționare a dispozitivului exploziv (denumit conspirativ "pizza") și solicitându-i martorului să discute, în acest sens, cu A. acest din urmă inculpat a admis, în cel de-al doilea grad de jurisdicție, existența unei încercări a martorului N. de a afla informații despre stadiul în care se afla procesul de fabricare a "pizzei", arătând că a replicat martorului "ești prost", fără a-i cere detalii despre motivul acestei atitudini, întrucât "nu l-a luat în serios".

Înalta Curte notează că reticența inculpatului A. în a aborda deschis, față de N., subiectul fabricării dispozitivului exploziv pare a fi motivată mai degrabă de o anumită precauție a celui dintâi în raporturile cu martorul, decât de necunoașterea sau respingerea subiectului abordat, de vreme ce, în convorbirea din data de 20 noiembrie 2015 anterior evocată, inculpatul a devoalat interlocutorului, din proprie inițiativă, intenția de desfășurare a unui tip de demers insolit în practica Mișcării, chiar dacă nespecificat expres.

În fine, notează că interesul nedisimulat al inculpatului B. pentru posibila deținere, de către organele judiciare, a unor informații privind confecționarea dispozitivului exploziv improvizat și, implicit, caracterul familiar al subiectului pentru inculpatul anterior nominalizat rezultă cu evidență din înregistrările a trei convorbiri telefonice purtate de acesta cu martorul M. la data de 30 noiembrie 2015, orele 19:10:40, 19:36:44 și respectiv, 19:44:57.

În prima dintre convorbirile menționate, aflând despre percheziția domiciliară efectuată la domiciliul lui A., inculpatul B. a afirmat: "Ăăă ... mă gândesc acum dacă era cumva ceva...", "Știi de ce...eu mă gândesc la motiv! În legătură cu ziua de mâine!". Dezvoltând subiectul, dialogul dintre cei doi a avut următorul conținut:

B.: "Auzi, și în legătură cu pizza, nu a fost nimic, nuș Nu ... s-a mâncat",

M.: Nu, nici n-am discutat despre asta".

B.: Aha. Cred că au prins vreo urmă de la pizza aia, e posibil. În fine, mai vedem..." .

În cea de-a doua convorbire, afirmațiile relevante sunt:

B.: "Mă tot gândesc, știi că tot discutăm de pizza, că ce bine ar fi să o mâncăm când ne întoarcem acasă!

M.: Da. Dar nu, nu am discutat cu Isti nimic de atunci.

B.: Păi nu, dar situația este că ... locul acela unde am discutat, știi!

M.: Da, nu e exclus.

În fine, în cea de-a treia convorbire evocată, afirmațiile relevante au fost:

M.: "... e la Estelnic, trebuie să le arate și acolo. (...) Nu știu. Mă gândeam dacă n-ar trebui să mergem în celălalt loc și să vedem dacă nu cumva e ceva.

B.: N-ar strica. Și dacă e ceva, făcută curățenie." .

Elementele ce rezultă din ansamblul acestor mijloace de probă demonstrează, în primul rând, caracterul nereal al susținerii inculpatului B. în apel, referitoare la pretinsa utilizare a termenului "pizza" cu înțelesul său obișnuit, de produs alimentar.

În al doilea rând, ele pun în lumină aparenta limitare a celor implicați efectiv în demersurile ilicite, inițiate la 10 octombrie 2015, la persoana inculpatului B. (aflat în afara teritoriului țării, dar evident informat asupra subiectului și interesat de evoluția sa) și la cea a lui A. (al cărui interesul actual în punerea în executare a planului infracțional creionat rezultă din convorbirea purtată la 20 noiembrie 2015, anterior evocată).

În fine, afirmațiile inculpatului și replicile interlocutorului său în cele trei convorbiri anterior analizate susțin concluzia, desprinsă și din restul probatoriului, că ideea producerii dispozitivului exploziv, lansată de B. și împărtășită de A., s-a materializat în acțiuni concrete de procurare a mijloacelor necesare, acțiuni de care B. (spre deosebire de martorul M.) era pe deplin conștient și a căror posibilă devoalare i-au stârnit îngrijorarea, nedisimulată în conversațiile supuse interpretării.

Deși are valoarea unei prezumții, o atare concluzie referitoare la destinația demersurilor efectuate de A., se bazează pe fapte obiective, demonstrate cu certitudine și necontestate în substanță de către inculpații care au avut posibilitatea să combată eventuala lor lipsă de relevanță informativă și să își exercite apărarea.

Valorificarea probatorie a unei atare prezumții nu contravine dreptului la un proces echitabil, în componenta sa referitoare la prezumția de nevinovăție menționată în art. 6 paragraful 2 din Convenția Europeană, deoarece, în jurisprudența instanței europene de contencios al drepturilor omului, s-a subliniat că dreptul persoanei de a fi prezumată nevinovată și de a obliga acuzarea să suporte sarcina probei nu are caracter absolut, "...întrucât orice sistem juridic operează cu prezumții de fapt sau de drept, la care convenția nu se opune în principiu atâta timp cât statele contractante nu încalcă anumite limite, ținând seama de gravitatea mizei și respectând dreptul la apărare". (CEDO, cauza Phillips împotriva Regatului Unit, Hotărârea din data de 5 iulie 2001 și cauza Salabiaku împotriva Franței, Hotărârea din 7 octombrie 1988).

În fine, aceleași elemente faptice conduc la o concluzie contrară celei formulate în primul grad de jurisdicție, cu privire la natura dispozitivului ce urma a fi fabricat și utilizat. Toate variantele vehiculate cu ocazia întâlnirii din data de 10 octombrie 2015 s-au grefat nu pe scenariul aprinderii materialelor pirotehnice în forma lor standardizată, ci pe acela al alăturării petardelor și al aprinderii lor cu ajutorul unui mijloc de inițiere - cronometru, telefon mobil sau un dispozitiv electronic.

Dacă probatoriul administrat este insuficient pentru identificarea precisă, lipsită de orice echivoc, a tipului de dispozitiv ce urma a fi concret fabricat și, implicit, a consecințelor utilizării sale în prezența mai multor persoane (o atare împrejurare urmând a fi valorificată la încadrarea juridică a faptei), el fundamentează, în schimb, în mod consistent și sigur, acuzația că inculpații au intenționat să confecționeze și să amplaseze un dispozitiv exploziv, în a cărui componentă intrau, cel puțin, materia explozivă conținută de petarde de tip FP 2 și FP 3 și un mijloc de inițiere, reprezentat de unul din dispozitivele anterior enumerate, iar nu, așa cum eronat s-a reținut prin sentință, exclusiv de dispozitivul de inițiere și temporizare a impulsurilor electronice utilizat la jocul de airsoft.

Sub acest din urmă aspect, concluzia instanței de fond este infirmată de probatoriul administrat, astfel cum a fost evaluat în considerentele prezentei decizii.

d) Cu privire la poziția psihică a inculpaților și scopul urmărit prin actele planificate la sediul S.C P. S.R.L

Poziția psihică a inculpaților față de subiectul abordat cu ocazia discuțiilor din 10 octombrie 2015 poate fi decelată numai prin evaluarea conjugată a afirmațiilor făcute și a actelor întreprinse de aceștia subsecvent acestei întâlniri, toate privite în contextul necesar al calității în care ambii inculpați au acționat - membri ai HVIM Transilvania -, al obiectivelor urmărite de Mișcare și al încărcăturii simbolice a datei la care acțiunea planificată urma se consuma.

Fiind un element de ordin subiectiv, nereflectată direct în manifestările obiective, materiale, cu semnificație penală, poziția psihică a unei persoane față de faptă și urmările sale poate fi dedusă din analiza coroborată a conduitei subsumabile verbum regens și, mai ales, a acțiunilor sau afirmațiilor ce au precedat sau succedat acestei conduite. Atunci când activitatea cricumscrisă elementului material al infracțiunii nu are aptitudinea de a devoala, prin ea însăși, atitudinea psihică a autorului, faptele sau împrejurările conexe acestei activități sunt elemente utile în silogismul orientat spre clarificarea aspectului subiectiv.

În acest sens, Înalta Curte reiterează, sub un prim aspect, că scenariile vehiculate în discuțiile purtate de cei doi inculpați, alături de alți membri ai Mișcării, la data și momentele critice, au avut un subiect comun unic - amplasarea și detonarea într-un loc public a unor materiale pirotehnice, fie în forma lor constructivă, fie prin alăturarea acestora ("legare"), în toate situațiile prin utilizarea unui mijloc de inițiere - telefon mobil, fitil sau dispozitiv electronic.

Abordarea unor scenarii de acest tip într-un context marcat atât de preconizata organizare a unor manifestații menite să celebreze, la Târgu Secuiesc, Ziua Națională a României, cât și de nemulțumirea crescândă a membrilor Mișcării față de o atare posibilitate, corelată cu intenția liderilor organizației de a-și manifesta nemulțumirea în forme mai categorice, apte a spori vizibilitatea organizației pe plan intern sau extern, demonstrează faptul că atitudinea subiectivă a participanților nu a fost nicidecum una caracteristică intenției de a glumi.

Demersul inițiat de inculpați la data de 10 octombrie 2015 s-a înscris, dimpotrivă, în tendința de certă radicalizare a activității membrilor HVIM Transilvania, susținută de președintele organizației, B., și ilustrată de înregistrarea discuțiilor purtate de inculpatul menționat, M., N., F. și O. cu numitul L. la data de 19 august 2015, în localitatea Mădăraș, discuție interceptată în baza Mandatului de siguranță națională nr. 001912 din 9 martie 2015, declasificat, al cărei conținut relevant a fost descris și în cuprinsul hotărârii apelate.

Limitându-se la a face trimitere la considerentele sentinței, sub acest aspect, Înalta Curte subliniază că dialogul purtat cu posibilul autor al unei lucrări dedicate prezentării unor tehnici de luptă teroriste ("Manualul luptătorului maghiar pentru libertate") pune în lumină disponibilitatea inculpatului B. de a recurge la acțiuni violente de amploare, de tipul aruncării în aer a unor conducte de gaze. Afirmățiile inculpatului cu următorul conținut "Ar trebui să o aruncăm în aer tocmai în ziua de Crăciun " (n.r. conducta de gaze care trece pe lângă Târgu Secuiesc), "Atunci ținem legătura neapărat. Și ne gândim la aceste lucruri. Vom detona ceva, mai devreme sau mai târziu", corelate cu încercarea ulterioară de popularizare a metodelor propuse de L. în rândul membrilor prezenți la întâlnirea din 10 octombrie 2015 (paginile 2 - 4 ale notei de redare) infirmă susținerile inculpatului referitoare la pretinsa dezaprobare a metodelor distructive propuse de L. și ipotetica distanțare de acesta.

În al doilea rând, Înalta Curte remarcă faptul, că, subsecvent creionării scenariilor din 10 octombrie, în certă corelație cu discuțiile purtate la acea dată, inculpatul A. nu a rămas într-o pasivitate echivocă, ci a întreprins acțiuni efective, menite a asigura concretizarea ideilor vehiculate de B., achiziționând materiale pirotehnice ce conțineau substanțe explozive și asigurându-și un potențial mijloc de inițiere, precum și informațiile necesare confecționării unui anumit tip de dispozitiv exploziv.

Grefată pe aceste coordonate factice neechivoce, rezultă că atitudinea psihică a inculpaților - autor, respectiv, instigator, a fost caracterizată de conștiința și voința punerii în executare a rezoluției adoptate la sediul S.C P. S.R.L., prin fabricarea și detonarea unui dispozitiv exploziv improvizat.

În ceea ce privește scopul astfel urmărit - element atașat, în principal, laturii obiective a infracțiunilor de terorism prevăzute de art. 32 din Legea nr. 535/2004, dar care califică și intenția infracțională - în dezacord cu prima instanță, Înalta Curte constată că demersul inițiat de B. la data de 10 octombrie 2015 și a cărui materializare urma a fi asigurată, tehnic, de A., a fost esențial motivat de convingerile naționalist-extremiste ale membrilor Mișcării de Tineret 64 de Comitate și orientat spre atingerea obiectivelor revizioniste, iredentiste și xenofobe ale Mișcării.

Demersul ilicit dedus judecății nu poate fi disociat de obiectivul real al organizației din care făceau parte cei doi inculpați ("restabilirea Imperiului Sfânt Apostolic", așa cum acesta exista înainte de încheierea Tratatului de la Trianon), ci dimpotrivă, se află într-o legătură indisolubilă cu acesta, fapt evidențiat de contextul și calitatea în care inculpații au adoptat rezoluția infracțională (ambii fiind factori de conducere în cadrul HVIM), de circumstanțele spațio-temporale în care urma a se consuma actul ilicit (cu ocazia manifestațiilor prilejuite de sărbătorirea zilei de 1 decembrie 2015, la care urmau a participa numeroși etnici români) și simbolistica atașată acestui demers (opoziția membrilor HVIM față de organizarea unor astfel de manifestări în anul 2015 și față de permanentizarea preconizată a acestui tip de festivități).

Analizat în acest context necesar, demersul celor doi inculpați de a planifica fabricarea și utilizarea unui dispozitiv exploziv improvizat se relevă ca urmărind, prioritar, atingerea obiectivelor Mișcării, prin intimidarea comunității de etnici români și convingerea autorităților publice naționale să se abțină de la organizarea pe viitor, a unor manifestații de tipul celor evocate.

În final, Înalta Curte apreciază necesar să sublinieze lipsa de relevanță a apărării inculpatului A., referitoare la neidentificarea dispozitivului exploziv cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate la data de 30 noiembrie 2015, cu doar o zi înaintea celei la care se preconiza detonarea sa.

În condițiile în care experimentul judiciar efectuat în cauză, detaliat în raportul de constatare tehnico-științifică din data de 7 aprilie 2016, a demonstrat că timpul necesar realizării tuturor celor nouă variante de dispozitive explozive testate de organele judiciare (unele de o complexitate superioară celor vehiculate în discuțiile inculpaților), a fost de 6 ore, media timpului pe fiecare dispozitiv fiind de aproximativ 40 de minute, este evident că, în absența intervenției organelor judiciare și întreruperii activității infracționale, timpul rămas până la data preconizată a utilizării dispozitivului exploziv improvizat era suficient pentru fabricarea acestuia.

e) Aspecte referitoare la încadrarea juridică

Înalta Curte apreciază că activitățile ilicite desfășurate de inculpați, astfel cum au fost stabilite pe baza probatoriului, nu întrunesc elementele de conținut tipic al infracțiunilor concurente reținute de acuzare și nici al infracțiunii valorificate de instanța de fond, ci al unei infracțiuni distincte, prevăzute de Legea privind prevenirea și combaterea terorismului.

Astfel, în drept, fapta inculpatului B. care, la data de 10 octombrie 2015, în circumstanțele anterior descrise, l-a determinat pe coinalpatul A. să producă un dispozitiv exploziv improvizat ce urma a fi amplasat și detonat de către membrii Mișcării HVIM Transilvania pe raza localității Târgu Secuiesc, într-un loc public, în timpul manifestațiilor prilejuite de sărbătorirea, la data de 1 decembrie 2015, a Zilei Naționale a României, în scopul intimidării comunității de etnici români și al convingerii autorităților publice naționale să se abțină de la organizarea pe viitor a unor astfel de manifestații, activitate urmată de procurarea, de către A., a mijloacelor și instrumentelor necesare, dar a cărei executare a fost întreruptă de intervenția organelor judiciare, realizează conținutul tipic, obiectiv și subiectiv, al infracțiunii asimilate de acte de terorism în forma tentativei și în forma de participație a instigării, prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

Fapta inculpatului A. care, la instigarea coinalpatului B., realizată în circumstanțele anterior descrise, în intervalul de timp 16 - 20 noiembrie 2015, a procurat 410 bucăți articole pirotehnice FP3, încadrate în categoria a 3-a de risc și câte 2 seturi de articole pirotehnice, încadrate în categoria a 2-a de risc, necesare pentru producerea unui dispozitiv exploziv improvizat ce urma a fi amplasat și detonat de către membrii Mișcării HVIM Transilvania pe raza localității Târgu Secuiesc, într-un loc public, în timpul manifestațiilor prilejuite de sărbătorirea, la data de 1 decembrie 2015, a Zilei Naționale a României, în scopul intimidării comunității de etnici români și al convingerii autorităților publice naționale să se abțină de la organizarea pe viitor a unor astfel de manifestații, dar a cărei executare a fost întreruptă de intervenția organelor judiciare, realizează conținutul tipic, obiectiv și subiectiv, al infracțiunii asimilate de acte de terorism în forma tentativei prevăzută de art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

Potrivit art. 32 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 535/2004, "Constituie, de asemenea, acte de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, săvârșirea următoarelor fapte, în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1):

a) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, dispozitive explozive de orice fel, precum și cercetarea în domeniu ori dezvoltarea de asemenea arme sau dispozitive".

Potrivit art. 32 alin. (1) din Legea nr. 535/2004, "Constituie acte de terorism și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime, și cu interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte care, prin natura sau prin contextul săvârșirii lor, pot aduce atingere gravă unei țări ori unei organizații internaționale, atunci când sunt săvârșite în scopul de a intimida populația sau de a constrânge o autoritate publică sau o organizație internațională să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act ori pentru a destabiliza grav sau a distruge structurile politice fundamentale, constituționale, economice ori sociale ale unui stat sau organizații internaționale:..."

În fine, potrivit art. 34 din același act normative, "(1) Tentativa faptelor prevăzute la art. 32, 33 și *33¹ se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii acestor infracțiuni".

* Elementul material al infracțiunii reținute îmbracă, în speță, varianta alternativă a producerii unui dispozitiv exploziv de orice fel, executarea acțiunii circumscrise acestei variante fiind întreruptă de intervenția organelor judiciare; actele anterioare de procurare a mijloacelor și instrumentelor necesare finalizării sale se subsumează tentativei, în condițiile prevăzute de art. 34 alin. (2) din Legea nr. 535/2004.

* Cerința ca acțiunea subsumată verbum regens să vizeze un dispozitiv exploziv de orice fel este, de asemenea, îndeplinită.

Raportul de constatare tehnico-științifică întocmit urmare a experimentului judiciar a evidențiat că orice dispozitiv DEI ce conține, pe lângă sistemul omologat, cel puțin un element neomologat, constituie un dispozitiv exploziv improvizat, deoarece noua configurație nu este omologată. Confecționarea unui DEI are la bază doar aspecte legate de producerea de victime, accidentați, panică, distrugerii materiale, fără să existe impuse alte cerințe și, în majoritatea cazurilor, efectul scontat se realizează prin supradimensionarea cantității de substanță explozivă sau prin amestec de substanțe explozive .

Or, făcând trimitere la circumstanțele factuale reținute prin prezenta decizie, Înalta Curte notează, contrar concluziei exprimate de instanța de fond, că toate scenariile vehiculate de inculpați cu ocazia întâlnirii din 10 octombrie 2015 au vizat utilizarea materialelor pirotehnice nu în forma lor constructivă standardizată (unica ipoteză în care fapta comisă s-

ar fi plasat în sfera de incidență a dispozițiilor Legii nr. 126/1995), ci prin alăturare și, în toate variantele, însoțite de un mijloc de inițiere.

Or, simpla alăturare a unor materiale pirotehnice (în forma lor omologată) cu un mijloc de inițiere are ca rezultat obținerea unui dispozitiv nou, distinct, ce nu mai satisface cerințele de conformitate proprii unor articole pirotehnice din categoria celor prevăzute de art. 34 alin. (1) din Legea nr. 126/1995 și art. 11 lit. c) și art. 12 lit. c) din H.G. nr. 1.102 din 10 decembrie 2014. Activitatea de producere, deținere și orice alte operațiuni cu un dispozitiv de acest tip nu se circumscriu infracțiunii prevăzute de art. 37 lit. a) din Legea nr. 126/1995, deoarece ele nu au ca obiect material articole pirotehnice.

* Fabricarea unui dispozitiv exploziv în condițiile descrise intră, după caz, în sfera de incidență a normei generale de incriminare, prevăzută de art. 346 C. pen. (nerespectarea regimului materiilor explozive) sau, în ipoteza întrunirii condițiilor prevăzute alternativ de art. 2 și, cumulativ, art. 32 alin. (1) din Legea nr. 535/2004, în cea a normelor speciale de sancționare a actelor de terorism, inserate în acest ultim act normativ.

În speță, Înalta Curte constată că fapta dedusă judecății, rămasă în formă tentată, ar fi presupus, în cazul consumării sale, utilizarea unor mijloace violente și ar fi produs stări de neliniște, teamă și panică în rândul populației, făptuitorii urmărind, totodată, realizarea unor obiective specifice de natură politică, prin determinarea autorităților statului să dispună decizii favorabile organizației din care făceau parte, fiind îndeplinite, prin urmare, cerințele prevăzute de art. 2 din Legea nr. 535/2004.

Pentru ca activitatea concret desfășurată de inculpați să se circumscrie normei de incriminare prevăzută de art. 32 alin. (1) din Legea nr. 535/2004 nu este suficientă, însă, constatarea îndeplinirii uneia dintre condițiile anterior enumerate, ci este necesară stabilirea unei concordanțe între conținutul concret al faptei comise și toate condițiile de tipicitate specifice actelor de terorism, respectiv, urmarea socialmente periculoasă (și anume, atingerea gravă adusă unei țări/organizații internaționale, date fiind natura faptei ori contextul săvârșirii ei) și scopul urmărit (intimidarea populației sau constrângerea unei autorități publice sau unei organizații internaționale să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act ori pentru a destabiliza grav sau a distruge structurile politice fundamentale, constituționale, economice ori sociale ale unui stat sau organizații internaționale).

În speță, probatoriul administrat a demonstrat că dispozitivul pe care inculpatul A. urma a-l confecționa era alcătuit, cel puțin, din substanțe explozive cuprinse în articole pirotehnice și un mijloc de inițiere, însă nu a permis clarificarea, dincolo de orice îndoială rezonabilă, a tipului și componenței exacte a acestui dispozitiv. Cele 9 variante de dispozitive testate cu ocazia efectuării experimentului judiciar au avut la bază ipoteze de lucru deduse de organele de urmărire penală din discuțiile purtate de inculpați la data de 10 octombrie 2015, deși probatoriul administrat nu a devoalat tipul de dispozitiv pentru care se optase în final și a cărui producere urma a fi finalizată de A.

Or, identificarea cât mai precisă a acestui element cu caracter obiectiv ar fi permis instanței să determine, pe baze probatorii, natura faptei și să formuleze concluzii cu privire la urmarea sa socialmente periculoasă, în mod particular, cu privire la caracterul grav al atingerii ce ar fi putut fi adusă țării prin activitatea infracțională efectiv desfășurată, caracter ce are semnificația unei cerințe legale a laturii obiective.

În absența unei atare clarificări probatorii, luând în considerare diversitatea scenariilor vehiculate de inculpați și, implicit, a urmărilor pe care le-ar fi putut produce acțiunile lor, Înalta Curte nu poate specula asupra unei atare împrejurări esențiale pentru caracterizarea faptei ca acte de terorism propriu-zise, motiv pentru care, conformându-se exigențelor art. 103 alin. (2) C. proc. pen., conchide că nu este îndeplinită una dintre cerințele de tipicitate obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art. 32 alin. (1) din Legea nr. 535/2004.

Cum o atare cerință este atașată laturii obiective a tuturor infracțiunilor prevăzute de alin. (1) al dispoziției evocate, indiferent de conținuturile alternative concret reținute - alin. (1) lit. o) sau alin. (1) lit. p) - neîndeplinirea ei are ca efect juridic excluderea incidenței oricăreia dintre normele care le incriminează, fie că este vorba de infracțiunea de nerespectarea regimului materiilor explozive, fie că este vorba de infracțiunea de atentat contra unei colectivități.

Din această perspectivă, Înalta Curte apreciază superfluă o analiză detaliată a celorlalte critici principale formulate, sub aspectul încadrării juridice, în apelul Ministerului Public.

Spre deosebire de actele de terorism propriu-zise, actele asimilate, incriminate de alin. (3) al art. 32 din Legea privind prevenirea și combaterea terorismului, nu atașează laturii obiective a infracțiunii cerința ca "prin natura sau prin contextul săvârșirii lor", faptele să poată "aduce atingere gravă unei țări ori unei organizații internaționale". Prevederea legală anterior menționată asimilează actelor de terorism săvârșirea oricăreia dintre faptele prevăzute la lit. a) - c), în unul din scopurile prevăzute la alin. (1), fără a mai impune, cumulativ, și constatarea riscului aducerii unei atingeri grave uneia dintre entitățile enumerate.

* Scopul acțiunii ilicite comise în speță este, de asemenea, unul dintre cele prevăzute de lege, probatoriul demonstrând că întreaga acțiune planificată de inculpați în considerarea atingerii obiectivelor HVIM Transilvania a avut ca finalitate intimidarea populației și constrângerea autorităților naționale să se abțină de la organizarea, pe viitor, a unor manifestări menite a celebra Ziua Națională a României.

Sub aspect subiectiv, ambii inculpați au acționat cu intenție directă, prevăzând și urmărind starea de pericol pentru valorile ocrotite de lege creată prin producerea dispozitivului exploziv în scopul enunțat.

În ceea ce privește infracțiunea de "Acțiuni împotriva ordinii constituționale", prevăzută de art. 397 alin. (2) C. pen., reținută de către instanța de fond, Înalta Curte împărtășește fără rezerve argumentul regăsit în sentință, privitor la cerința unei pluralități de subiecți activi, care să săvârșească fapta împreună, cerință neîndeplinită în speță, pentru considerentele dezvoltate în prezenta decizie, la care face trimitere, fără a le relua.

Acest element, corelat cu îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 2 din Legea nr. 535/2004, astfel cum au fost analizate, plasează activitatea infracțională a inculpaților în sfera de cuprindere a Legii nr. 535/2004, respectiv, a faptelor prevăzute de art. 32 alin. (3) lit. a), în forma tentativei.

Prin urmare, fiind demonstrat cu certitudine că obiectul și finalitatea actelor inițiate la 10 octombrie 2015 au fost reprezentate de producerea unui dispozitiv exploziv, activitate întreruptă de intervenția organelor judiciare, nu se poate reține că activitatea inculpaților s-a rezumat la procurarea unor substanțe explozive și, drept urmare, nici că ea s-ar circumscrie unei forme mai ușoare de ilicit penal, prevăzută de art. 33 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 535/2004 și invocată din oficiu.

Pentru aceste considerente, Înalta Curte apreciază că nu este necesar a se pronunța explicit asupra acestei chestiuni în dispozitivul deciziei, limitând analiza sa la expunerea argumentelor de drept ce au stat la baza cenzurării tuturor aspectelor relevante pentru încadrarea juridică, indiferent dacă au fost invocate de către apelanți sau din oficiu.

* În fine, luând act de susținerile celor doi inculpați în dezbateri, instanța de control judiciar apreciază necesar să sublinieze că schimbarea încadrării juridice a faptei ce a făcut obiectul sesizării din infracțiunea prevăzută de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen., în infracțiunea prevăzută de art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004, cu formele de participatie corespunzătoare, nu are semnificația unei modificări sau extinderi a obiectului judecării.

Așa cum s-a subliniat în precedent, esențiale pentru definirea acestui obiect sunt circumstanțele factuale descrise în actul procedural de sesizare, iar nu încadrările juridice precizate de organul de urmărire penală, numai restrângerea sau extinderea primelor având semnificația pretinsă de apelanți.

În cauză, faptele concret imputate acestora au constat, în cazul lui B., în activitățile de trasare, la 10 octombrie 2015, a sarcinii de confecționare a unui DEI și de determinare a coinalpatului A. la executarea acțiunii ordonate; în mod corelativ, în cazul celui din urmă inculpat aceste activități au constat în plănuierea și asumarea, iar, mai apoi, în procurarea mijloacelor și instrumentelor necesare confecționării unui DEI, în contextul descris în prezenta decizie.

Acuzarea a apreciat că un atare suport factual ar realiza elementele de conținut a două infracțiuni în concurs, ambele prevăzute de art. 32 alin. (1) din Legea nr. 535/2004.

Înalta Curte a reținut, în prezenta decizie, o stare de fapt similară celei descrise în rechizitoriu și raportat exclusiv la ansamblul acestei stări de fapt, în urma evaluării tuturor actelor descrise, a apreciat că ea întrunește cerințele de conținut legal ale unei infracțiuni unice, rămasă în forma tentativei, respectiv cea pentru care a și dispus schimbarea încadrării juridice și condamnarea inculpaților.

Pentru considerentele deja expuse, a apreciat, de asemenea, că, pe latură obiectivă, nu sunt realizate elementele de conținut legal al infracțiunii prevăzute de art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004 cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen., astfel că se impune achitarea inculpaților sub acest aspect, în baza art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen.

f) Cu privire la individualizarea pedepselor

La individualizarea duratei pedepselor aplicate inculpaților B. și A. va avea în vedere gravitatea infracțiunii comise și pericolozitatea infractorilor, evaluate după criteriile expres prevăzute la lit. a)-g) ale textului de lege.

În coordonatele limitelor speciale de pedeapsă prevăzute de art. 32 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 535/2004, limite cuprinse între 7 și 15 ani închisoare, dar reduse la jumătate, ca efect al incidenței formei tentate prevăzute de art. 34 din Legea nr. 535/2004 și a prevederilor art. 33 alin. (2) C. pen., stabilirea duratei pedepselor se va realiza, în final, între minimumul de 3 ani și 6 luni închisoare și maximumul de 7 ani și 6 luni închisoare.

Evaluând împrejurările concrete în care cei doi inculpați au conceput activitatea infracțională, mijloacele calificate ce urmau a fi folosite pentru producerea dispozitivului exploziv, starea extrem de ridicată de pericol, creată pentru relațiile sociale menite să prezeve siguranța persoanelor și a bunurilor în fața riscului utilizării unor dispozitive explozive, natura și gravitatea însemnată a rezultatului ce s-ar fi putut produce prin utilizarea efectivă acestui dispozitiv în circumstanțele spațio-temporale vizate de inculpați, scopul urmărit (orientat esențial spre atingerea obiectivelor revizioniste ale organizației din care făceau parte, prin recurgerea la acțiuni menite să intimideze populația într-o zi cu semnificație istorică pentru etnicii români și să constrângă autoritățile să adopte o atitudine conformă cu obiectivele organizației), Înalta Curte reține că faptele comise sunt caracterizate de o gravitate însemnată, ce justifică aplicarea unor pedepse cu închisoarea care să reflecte adecvat toate aceste criterii.

Relativ la datele ce caracterizează persoana inculpaților, reține că ambii sunt cetățeni români, necunoscuți cu antecedente penale, integrați familial și profesional, A. fiind căsătorit, absolvent al unor studii medii, administrator al unei societăți comerciale; la rândul său, B. este necăsătorit, absolvent de studii postliceale și desfășoară activități lucrative licite, apte a-i asigura mijloacele necesare de trai, atât pe teritoriul țării, cât și în afara ei.

Luând în considerare, în corelație cu aceste circumstanțe personale, și conduita procesuală corespunzătoare a celor doi inculpați care, pe durata procesului, s-au prezentat la termenele stabilite - A. cu regularitate, iar B., în intervalele de timp în care nu a prestat activități în afara țării - asigurând, astfel, premisele unui proces de conștientizare a imperativului adaptării conduitei lor la exigențele normelor de drept, Înalta Curte apreciază că pericolozitatea moderată a persoanei inculpaților, astfel relevată, este semnificativ potențată de natura și gravitatea extremă a faptei comise.

Ansamblul acestor din urmă împrejurări legitimează concluzia că atingerea finalității preventiv-educative a pedepsei este posibilă numai prin aplicarea unor pedepse situate la nivelul mediului limitelor speciale, fără reținerea unor circumstanțe atenuante.

Apreciind că între rolurile asumate și contribuțiile ce reveneau celor doi inculpați în conceperea și executarea planului infracțional nu există diferențe de substanță, care să justifice o eventuală diferențiere a duratei pedepselor, va aplica acestora pedepse principale similare, de câte 5 ani închisoare.

Notând caracterul obligatoriu al aplicării pedepsei complementare în cazul infracțiunii reținute și evaluând, în mod concret, natura actelor asimilate celor de terorism comise, gradul ridicat de pericol social ce le caracterizează și datele personale ale inculpaților, astfel cum au fost expuse, Înalta Curte apreciază că reeducarea inculpaților reclamă completarea represiunii specifice pedepsei închisorii cu restricțiile inerente sancțiunilor complementare constând în interzicerea exercitării drepturilor de a fi ales în autorități publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a deține, purta și folosi orice categorie de arme și dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public.

Prin urmare, va aplica fiecăruia dintre cei doi inculpați pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen., pe o perioadă de 4 ani, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. va interzice inculpaților, ca pedeapsă accesorie, exercitarea aceluiași drepturi.

g) Cu privire la constatarea caracterului fascist, rasist și xenofob al organizației Mișcarea de Tineret 64 de Comitate - HVIM și a Asociației "E."

Solicitarea apelantului-incipat B., de înlăturare a constatării caracterului ilicit al Organizației HVIM și a Asociației "E.", a fost motivată, în principal, prin invocarea inexistenței unor probe care să ateste că cele două entități au adus o atingere efectivă ordinii constituționale a României, autorităților naționale sau cetățenilor țării, demonstrându-se, în schimb, în opinia apărării, activitățile licite și socialmente utile desfășurate de cele două entități.

Fără a relua cadrul legislativ pertinent ori interpretarea dată probatoriului de către instanța de fond, cu privire la activitățile și manifestațiile desfășurate pe teritoriul României sub însemnele HVIM ori obiectivele urmărite de mișcare - considerente la care subscrie fără rezerve - Înalta Curte subliniază că toate acțiunile sau evenimentele descrise în hotărârea apelată, stabilite pe baza probatoriului legal administrat, demonstrează că evenimentele culturale, sociale sau caritabile pozitive, organizate de membrii HVIM, au constituit un paravan pentru promovarea, în realitate, în comunitățile de etnici maghiari din zona Transilvaniei, a unor idei și concepții naționalist extremiste.

Că este așa, rezultă nu doar din acțiunile întreprinse, evenimentele organizate de Mișcare ori luările publice de poziție ale factorilor de decizie din cadrul Mișcării, la care a făcut referire și prima instanță, ci, mai ales, din constatarea faptei penale de o gravitate extremă dedusă judecării, comisă de doi dintre președinții organizației ce activează la nivel regional, respectiv, local, în realizarea obiectivelor acesteia.

Or, într-un atare context, măsura constatării caracterului fascist, rasist și xenofob al HVIM, organizație fără personalitate juridică pe teritoriul României, și al Asociației "E." are un caracter eminentamente preventiv, orientat spre protejarea democrației în România. Obligația statului de a interveni activ în direcția protejării democrației a fost subliniată și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea pronunțată în cauza "Vona împotriva Ungariei", din data de 9 iulie 2013, la care a făcut trimitere și instanța de fond.

Suplimentar considerentelor reținute în sentință, Înalta Curte observă că instanța europeană a subliniat, în hotărârea anterior evocată (paragraful 57) importanța măsurilor preventive ce trebuie luate de către stat în domeniul protejării unor valori fundamentale, arătând că statul "nu trebuie să aștepte, înainte de a interveni, până când o mișcare politică întreprinde acțiuni care subminează democrația sau recurge la violență. Chiar dacă acea mișcare nu a făcut nicio încercare de a acapara puterea, iar pericolul politicii sale pentru democrație nu este suficient de iminent, Statul are dreptul să ia măsuri preventive atâta timp cât s-a demonstrat că mișcarea a început să facă pași concreți în viața publică, în sensul implementării unei politici incompatibile cu standardele Convenției".

Pericolul pe care îl prezintă prezența activă în viața publică a Mișcării HVIM poate fi înlăturat în mod eficient doar prin luarea unor măsuri preventive similare și în privința asociației prezidate de inculpatul B., în condițiile în care contribuțiile voluntare de 2% din impozitul pe venitul anual al etnicilor maghiari servesc la finanțarea acțiunilor desfășurate de Mișcare. Măsura dispusă în prezenta cauză are efectul constatării caracterului ilicit al scopului asociației, fără ca această constatare să atragă, în mod automat, consecințe în planul procedural al existenței juridice a asociației, sub acest ultim aspect impunându-se a fi parcurse procedurile prevăzute de O.G nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

Constatarea caracterului fascist, rasist și xenofob al asociației, raportat la dispozițiile O.U.G. nr. 31/2002 este necesară, însă, în interesul prezervării securității naționale și siguranței publice, precum și pentru a preveni săvârșirea altor acte infracționale de tipul celor constatate în speță. Așa fiind, o atare măsură nu contravine exigențelor art. 11 din Convenția Europeană, Curtea de Strasbourg subliniind, în hotărârea Vona împotriva Ungariei (paragraful 71), că pericolul pe care îl prezintă o mișcare cu obiective asemănătoare celor ale HVIM, susținută de o asociație constituită în mod legal, "poate fi eliminat, în mod eficient, numai prin eliminarea sprijinului organizațional al Mișcării oferit de Asociație. Dacă autoritățile ar fi continuat să tolereze activitățile Mișcării și Asociației prin menținerea existenței lor juridice, publicul larg ar fi putut percepe acest lucru ca pe o legitimizare a acestui pericol de către stat. Aceasta ar fi însemnat că asociația, beneficiind de prerogativele unei entități înregistrate în mod legal, ar fi continuat să sprijine Mișcarea, Statul facilitând indirect orchestrarea campaniei de mitinguri a acesteia".

În fine, Înalta Curte subliniază lipsa de temeinicie a susținerii apelantului inculpat B., referitoare la încălcarea, prin măsura dispusă, a drepturilor minorităților naționale de a se bucura de propria cultură, de a profesa și practica propria religie sau de a folosi propria limbă, astfel cum sunt garantate de Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Urmărirea unor obiective revizioniste și iredentiste, transmiterea unor mesaje antiromânești și desfășurarea unor acțiuni ce încalcă flagrant legea penală, fiind orientate spre producerea și utilizarea unor dispozitive explozive în locuri publice frecventate de etnici români, în scopul popularizării obiectivelor mișcării, sunt fundamental străine de drepturile și aspirațiile legitime ale comunităților de etnici maghiari.

Orice încercare de a realiza o corelație între mijloacele ilicite utilizate de cei doi inculpați și drepturile garantate de lege minorităților naționale este neavenită, de vreme ce, potrivit art. 5 paragraful 1 din același Pact Internațional, "Nici o dispoziție din prezentul Pact nu poate fi interpretată ca implicând pentru un stat, o grupare sau un individ vreun drept de a se deda la o activitate sau de a săvârși un act urmărind suprimarea drepturilor și libertăților recunoscute în prezentul Pact ori limitări ale lor mai ample decât cele prevăzute în Pact".

Având în vedere considerentele expuse și reținând absența altor aspecte de nelegalitate sau netemeinicie a sentinței, care să impună cenzurarea sa din oficiu, în baza art. 421 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., Înalta Curte va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism împotriva Sentinței penale nr. 67/F din data de 7 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a II-a penală.

Va desființa, în parte, sentința penală apelată și rejudecând, în fond:

I. În baza art. 386 alin. (1) din C. proc. pen. va schimba încadrarea juridică a faptei de "Atentat contra unei colectivități" în forma tentativei, săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, reținută în sarcina inculpatului A., din infracțiunea prevăzută de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen., în infracțiunea prevăzută de art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

În baza art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004 va condamna pe inculpatul A. la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (1) din C. pen. va interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a deține, purta și folosi orice categorie de arme și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen., pe o perioadă de 4 ani, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. va interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen.

În baza art. 72 din C. pen. va scădea din pedeapsa principală aplicată durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, începând de la data de 1 decembrie 2015 până la data de 6 noiembrie 2016.

În baza art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen. va achita pe inculpatul A. pentru tentativă la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, prevăzută de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen.

II. În baza art. 386 alin. (1) din C. proc. pen. va schimba încadrarea juridică a faptei de instigare la "Atentat contra unei colectivități", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, reținută în sarcina inculpatului B., din infracțiunea prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen., în infracțiunea prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

În baza art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004 va condamna pe inculpatul B. la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (1) din C. pen. va interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a deține, purta și folosi orice categorie de arme și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen., pe o perioadă de 4 ani, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. va interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen.

În baza art. 72 din C. pen. va scădea din pedeapsa principală aplicată durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, începând de la data de 30 decembrie 2015 până la data de 06 noiembrie 2016.

În baza art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen. va achita pe inculpatul B. pentru instigare la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale, care nu contravin prezentei decizii.

III. În baza art. 421 pct. 1 lit. b) C. proc. pen., va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpații A. și B. împotriva Sentinței penale nr. 67/F din data de 7 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a II-a penală.

IV. În baza art. 275 alin. (3) C. proc. pen. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului procurorului vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (2) C. proc. pen. vor fi obligați apelanții inculpați A. și B. la plata sumei de câte 500 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru cei doi inculpați, în sumă de câte 250 RON, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul convenit interpretului de limbă maghiară se va plăti din fondul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism împotriva sentinței penale nr. 67/F din data de 7 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a II-a penală.

Desființează, în parte, sentința penală apelată și rejudecând, în fond:

I. În baza art. 386 alin. (1) din C. proc. pen. schimbă încadrarea juridică a faptei de "Atentat contra unei colectivități" în forma tentativei, săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, reținută în sarcina inculpatului A., din infracțiunea prevăzută de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen., în infracțiunea prevăzută de art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

În baza art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004 condamnă pe inculpatul A. la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (1) din C. pen. interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a deține, purta și folosi orice categorie de arme și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen., pe o perioadă de 4 ani, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen.

În baza art. 72 din C. pen. scade din pedeapsa principală aplicată durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, începând de la data de 01 decembrie 2015 până la data de 06 noiembrie 2016.

În baza art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen. achită pe inculpatul A. pentru tentativă la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, prevăzută de art. 34 raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen.

II. În baza art. 386 alin. (1) din C. proc. pen. schimbă încadrarea juridică a faptei de instigare la "Atentat contra unei colectivități", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, reținută în sarcina inculpatului B., din infracțiunea prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 402 din C. pen., în infracțiunea prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004.

În baza art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (3) lit. a) cu referire la art. 34 din Legea nr. 535/2004 condamnă pe inculpatul B. la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (1) din C. pen. interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a deține, purta și folosi orice categorie de arme și de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen., pe o perioadă de 4 ani, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din C. pen. interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h), k) din C. pen.

În baza art. 72 din C. pen. scade din pedeapsa principală aplicată durata reținerii, arestării preventive și arestului la domiciliu, începând de la data de 30 decembrie 2015 până la data de 06 noiembrie 2016.

În baza art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen. achită pe inculpatul B. pentru instigare la infracțiunea de "Nerespectarea regimului materiilor explozive", săvârșită în condițiile Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, prevăzută de art. 47 din C. pen. raportat la art. 32 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 535/2004, cu referire la art. 346 alin. (3) din C. pen.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale, care nu contravin prezentei decizii.

III. Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpații A. și B. împotriva sentinței penale nr. 67/F din data de 7 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a II-a penală.

IV. Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului procurorului rămân în sarcina statului.

Obligă apelanții inculpați A. și B. la plata sumei de câte 500 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru cei doi inculpați, în sumă de câte 250 RON, se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul convenit interpretului de limbă maghiară se plătește din fondul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 4 iulie 2018.

Procesat de GGC - LM